

Disposició final única.

La present Llei Orgànica entrarà en vigor als sis mesos de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta Llei Orgànica i que la facen complir.

Madrid, 24 d'octubre del 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

20823 *LLEI 38/2002, de 24 d'octubre, de reforma parcial de la Llei d'Enjudiciament Criminal, sobre procediment per a l'enjudiciament ràpid i immediat de determinats delictes i faltes, i de modificació del procediment abreviat.* («BOE» 258, de 28-10-2002, i «BOE» 281, de 23-11-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta Llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS**I**

La present Llei és fruit destacat de l'esperit de consens que anima el Pacte d'Estat per a la reforma de la Justícia. Entre els molts objectius d'este Pacte està el que una futura Llei d'Enjudiciament Criminal aconseguisca «l'agilització dels procediments, la millora dels procediments abreviats, l'enjudiciament immediat dels delictes menys greus i flagrants, i la simplificació de tràmits en les grans causes». Este objectiu no admet demora i ha de ser escomés amb promptitud a través d'una reforma parcial de l'actual Llei d'Enjudiciament Criminal. Es tracta d'aprofundir en la via oberta per allò que en el llenguatge forense i fins i tot en el llenguatge col·loquial es coneixen com a «juís ràpids», donant lloc en alguns casos a una justícia realment immediata.

En efecte, en determinats supòsits, la tramitació dels processos penals es prolonga en el temps molt més del que resulta necessari i aconsellable; i esta dilació és font de certes situacions que han generat en els últims temps una notable preocupació social: els retards en la substanciament dels processos penals són aprofitats a vegades pels imputats per a posar-se fora de l'abast de l'autoritat judicial i, sobretot, per a reiterar conductes delictives, la qual cosa genera una impressió generalitzada d'aparent impunitat i d'indefensió de la ciutadania davant de cert tipus de delictes. La immediatesa i acceleració en la resposta estatal davant de la delinqüència és, sens dubte, una peça clau per a evitar els fenòmens abans descrits i permetre que la Justícia penal complisca algun dels fins que té assignats. Esta és la finalitat primordial que persegueix la present reforma parcial.

La present Llei partix de l'experiència acumulada amb les precedents mesures legislatives que van tractar d'obtenir este resultat. Així, les reformes de la Llei d'Enjudiciament Criminal realitzades per la Llei 10/1992, de 30 d'abril, de Mesures Urgents de Reforma Processal, i per la Llei Orgànica 2/1998, de 15 de juny, de modi-

ficació del Codi Penal, i de la Llei d'Enjudiciament Criminal, van suposar la introducció i el perfeccionament, respectivament, de l'anomenat sistema de «juís ràpids», a través de certes especialitats del procediment abreviat concebudes per a accelerar les instruccions i els juís orals.

La veritat és que en la pràctica l'eficàcia dels denominats «juís ràpids» ha sigut molt desigual, cosa que ha d'atribuir-se en bona part a la configuració i a les limitacions legals: la seua regulació com a diverses especialitats dins del procediment abreviat tipus i no com un procediment especial; l'absència de terminis màxims de l'activitat preparatòria i instructora, així com per a la celebració de juí oral quan, al contrari, per a este últim es fixa un termini mínim de deu dies; la marginació dels principis de concentració i oralitat; la insuficient concreció de les circumstàncies i els delictes que podrien donar lloc a la incoació d'este procediment, algunes limitacions imposades a la policia judicial, etc. D'ací que es considere necessària una reforma legal que regule més detalladament els mecanismes d'acceleració dels processos per delictes i que alhora cree nous expedients processals d'acceleració de la Justícia penal. Esta nova regulació legal, que anirà acompanyada dels recursos humans i dels mitjans materials necessaris, naix amb vocació de produir un gir en els hàbits de la nostra Administració de Justícia, en la percepció que té la ciutadania respecte de la lentitud de la persecució penal i en l'aparent impunitat dels delinqüents.

Per a aconseguir esta finalitat s'incorporen a la Llei d'Enjudiciament Criminal les següents novetats, les raons de les quals s'exposen succintament.

II

En primer lloc, es crea un procés especial per a l'enjudiciament ràpid de determinats delictes, que en certs casos en permet l'enjudiciament immediat. L'àmbit d'aplicació d'este nou procés especial —al qual s'apliquen supletòriament les normes del procediment abreviat— es determina d'acord amb criteris que servixen de clar indicatiu, segons màximes de l'experiència, que serà possible en la pràctica una substanciament del procés en temps molt més reduït que el fins ara habitual. Es tracta en tot cas de fets punibles en què la Policia Judicial ha detingut una persona i l'ha posat a disposició del Jutjat de guàrdia o que, inclús sense detindre-la, l'ha citat per a comparéixer davant del Jutjat de guàrdia per tindre la qualitat de denunciat en l'atestat policial. Són, per tant, supòsits en què hi ha hagut detenció policial o citació policial per a comparéixer davant del Jutjat de guàrdia. A més, junt amb l'anterior, dins del genèric àmbit d'aplicació del procediment abreviat, este procediment especial queda circumscrit en la seua aplicació en virtut de les tres circumstàncies següents, qualsevol de les quals funda la seua aplicació.

En primer terme, que es tracte de delictes flagrants, entenent com a tals aquells en què no hi ha solució de continuïtat entre la comissió del fet punible i l'actuació policial que conduïx a la detenció o a la citació.

En segon terme, que es tracte d'algun dels delictes compresos en un elenc taxat, en el qual inclouen fets la investigació dels quals ha de resultar en principi senzilla, inclús no sent flagrants, o fets amb especial incidència en la seguretat ciutadana, o que repugnen greument la consciència social, com és el cas dels supòsits de violència domèstica.

En tercer terme, que es tracte de fets punibles en què s'aprecie, amb independència de les circumstàncies anteriors, facilitat instructora, és a dir, que les circumstàncies del cas permeten presumir que la investigació serà senzilla i que, per tant, podrà acabar-se en breu termini.

La genuïna i més important acceleració d'estos processos ràpids —encara que no l'única— és la que ha de donar-se en el temps que transcorre des de la incoació del procés penal fins a la celebració del juí oral, sense perjuí que també este, així com l'emissió de la sentència i la tramitació dels eventuais recursos, es realitzen amb rapidesa. A estos efectes, la peça clau del nou procediment consistix en una instrucció concentrada davant del Jutjat de guàrdia: tota la fase d'instrucció i de preparació del juí oral ha de ser realitzada en brevíssims terminis davant de l'òrgan judicial. Este procés, si bé tindrà especial impacte en les grans ciutats, està pensat perquè pugui i haja de ser aplicat en tots els partits judicials d'Espanya, amb independència de la seua grandària i del seu índex de delinqüència.

L'experiència quotidiana de molts Jutjats d'Instrucció demostra que un ampli nombre de conductes aparentment delictives és susceptible d'una investigació relativament senzilla: són poques, i de pràctica escassament complicada, les diligències després de la realització de les quals pot decidir-se si és procedent el sobreseïment o bé la celebració d'un juí oral. Perquè es pugui dur a terme esta concentració de les actuacions davant del Jutjat de guàrdia, la Llei processal ha de fer determinades previsions com, entre altres, el reforçament de les funcions de la Policia Judicial, l'assegurament de la presència de tots els afectats en el servei de guàrdia o la participació activa del Ministeri Fiscal, el qual cobra un destacat protagonisme i, per tant, assumirà, junt amb els Jutjats d'Instrucció, una particular responsabilitat en l'eficàcia de la reforma. D'altra banda, en els casos en què la instrucció concentrada aboca a la celebració del juí oral, la rapidesa del sistema depén de la coordinació entre el Jutjat de guàrdia i l'òrgan enjudiciador.

III

Resulta imprescindible que la creació d'este procés especial vaja acompanyada d'una reforma del procediment abreviat. Després de més de tretze anys de vigència, no són pocs els aspectes del procediment abreviat —pel qual es canalitzen en l'actualitat la investigació i l'enjudiciament de la immensa majoria dels fets delictius— en què la jurisprudència constitucional i ordinària, la pràctica dels nostres Tribunals i la doctrina han detectat problemes la solució dels quals no ha de demorar-se. A més, donada l'aplicació supletòria de les normes del procediment abreviat al procés especial que es crea, hi ha aspectes dels anomenats «juís ràpids» que no serien eficaços sense les dites modificacions. Això no significa que una futura reforma global del nostre enjudiciament criminal no haja d'incidir en moltes altres institucions.

Les reformes que s'introdueixen en el procediment abreviat són de molts tipus. En uns casos, es tracta de modificacions merament sistemàtiques o de redacció, com en el cas que el Ministeri Fiscal sol·licite el sobreseïment i no estigueren personats els ofesos pel delictes com a perjudicats exercents de l'acusació particular, traslladant-se, amb este fi, al procediment abreviat la previsió, ja existent en el procediment ordinari, de fer-se saber la pretensió del Ministeri Fiscal als dits interessats en l'exercici de l'acció penal. En altres casos, es tracta de canvis de major o menor calat en el seu contingut. Així, per exemple, entre molts altres, la regulació dels recursos o el règim de la conformitat. Sobre este últim punt, ha de destacar-se que, per a permetre un raonable i mesurat sistema de conformitat de l'acusat amb la pena sol·licitada en el mateix Jutjat de guàrdia, resulta necessari reformar en certs aspectes el marc jurídic de la conformitat en el procediment abreviat.

IV

Una altra premissa important d'esta reforma és que l'acceleració de la Justícia penal no pot comprendre només la investigació i l'enjudiciament dels delictes, sinó que és totalment necessari que compregua també l'enjudiciament immediat de les faltes, la incidència de les quals en la seguretat ciutadana és notablement rellevant (robatoris i danys en béns públics o privats de fins a cinquanta mil pessetes, lesions que requerisquen simplement una primera assistència facultativa, etc.). La present Llei reforma determinats articles de la regulació del juí de faltes per a permetre que, en no pocs casos, este juí se celebre davant del mateix Jutjat de guàrdia en poques hores, inclús en menys de vint-i-quatre, des que este tinga notícia del fet i que, si no és possible este juí immediat, l'òrgan de guàrdia procedisca a la citació de les parts perquè el juí se celebre en un breu termini.

Article primer.

Es dóna una nova redacció al Títol II del Llibre IV de la Llei d'Enjudiciament Criminal.

«TÍTOL II

Del procediment abreviat

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 757.

Sense perjuí d'allò que s'ha establert per als processos especials, el procediment regulat en este Títol s'aplicarà a l'enjudiciament dels delictes castigats amb pena privativa de llibertat no superior a nou anys, o bé amb qualssevol altres penes de distinta naturalesa, bé siguen úniques, conjuntes o alternatives, siga quina siga la seua quantia o duració.

Article 758.

L'enjudiciament dels delictes enumerats en l'article anterior s'acomodarà a les normes comunes d'esta Llei, amb les modificacions consignades en el present Títol.

Article 759.

En les causes compreses en este Títol, les qüestions de competència que es promoguen entre Jutjats i Tribunals de la jurisdicció ordinària se substanciaran segons les regles següents:

1a. Quan un Tribunal o Jutjat refusara el coneixement d'una causa o reclamara el coneixement de la que tinguera un altre, i hi haja dubte sobre quin d'ells és el competent, si no resulta acord a la primera comunicació que per eixe motiu es dirigisquen, comunicaran el fet, sense dilació, al superior jeràrquic, per mitjà d'exposició raonada, perquè el dit superior, després d'escoltar el fiscal i les parts personades en una compareixença que se celebrarà dins de les vint-i-quatre hores següents, decidisca en l'acte el que estime procedent, sense recurs ulterior.

Quan la qüestió sorgisca en la fase d'instrucció, cada un dels Jutjats continuarà practicant les diligències urgents i absolutament indispensables per a la comprovació del delictes i esbrinament i identificació dels possibles culpables.

2a. Cap jutge d'Instrucció, Penal, o Central d'Instrucció o Penal, podrà promoure qüestions de competència a les Audiències respectives, sinó exposar-los, oït el Ministeri Fiscal per termini d'un

dia, les raons que tinga per a creure que li correspon el coneixement de l'assumpte.

El Tribunal donarà vista de l'exposició i antecedents al Ministeri Fiscal i a les parts personades per termini de dos dies i, després d'haver-los oït a tots, sense més tràmits, resoldrà dins del tercer dia allò que estime procedent, i comunicarà esta resolució al Jutjat que l'haja exposat per al seu compliment.

3a. Quan algun jutge d'Instrucció, Penal, o Central d'Instrucció o Penal, entenguera de causa atribuïda a la competència de les Audiències respectives, estes es limitaran a ordenar a aquell, oïts el Ministeri Fiscal i les parts personades per termini de dos dies, que s'abstinga de conèixer i els remeta les actuacions.

Article 760.

Iniciat un procés d'acord amb les normes d'este Títol, quan aparega que el fet no es troba comprés en algun dels supòsits de l'article 757, es continuarà conforme a les disposicions generals d'esta Llei, sense retrocedir en el procediment excepte en el cas que resulte necessari practicar diligències o realitzar actuacions d'acord amb estos preceptes legals. Al contrari, iniciat un procés conforme a les normes comunes d'esta Llei, continuarà la seua substanciació d'acord amb les del present Títol quan conste que el fet enjudiciat es troba comprés en algun dels supòsits de l'article 757. En ambdós casos el canvi de procediment no implicarà el d'instructor.

Iniciat un procés conforme a les normes d'esta Llei, quan aparega que el fet podria constituir un delictes l'enjudiciament del qual siga competència del Tribunal del Jurat, caldrà ajustar-se al que disposa l'article 309 bis.

Acordat el procediment que haja de seguir-se, es comunicarà immediatament al Ministeri Fiscal, a l'imputat i a les parts personades.

Article 761.

1. L'exercici per particulars, siguen o no ofesos pel delictes, de l'acció penal o de la civil derivada d'este haurà d'efectuar-se en la forma i amb els requisits assenyalats en el Títol II del Llibre II, expressant l'acció que s'exercite.

2. Sense perjudi del que es disposa en l'apartat anterior, l'ofés o perjudicat pel delictes serà instruït dels drets que l'assistixen conforme al que disposen els articles 109 i 110 i la resta de disposicions, podent mostrar-se part en la causa sense necessitat de formular querella.

Article 762.

Els jutges i Tribunals observaran en la tramitació de les causes a què es referix este Títol les regles següents:

1a. El jutge o Tribunal que ordene la pràctica de qualsevol diligència s'entendrà directament amb el jutge, Tribunal, autoritat o funcionari encarregat de la seua realització encara que este no li estiga immediatament subordinat ni siga superior immediat d'aquells.

2a. Per a cursar els despatxos que s'expedixen s'utilitzarà sempre el mitjà més ràpid, acreditant per diligència les peticions d'auxili que no s'hagen sol·licitat per escrit.

3a. Si el que haguera de ser citat no tinguera domicili conegut o no fóra trobat per la Policia Judicial en el termini assenyalat a esta, el jutge o Tribunal manarà publicar la corresponent cèdula pel

mitjà que estime més idoni perquè pugua arribar a coneixement de l'interessat, i només quan ho considere indispensable acordarà la seua divulgació pels mitjans de comunicació social.

4a. Les requisitòries que hagen d'expedir-se s'inseriran en el fitxer automatitzat corresponent de les Forces i Cossos de Seguretat i, quan es considere oportú, en els mitjans de comunicació escrita.

5a. A qualsevol escrit i als documents que es presenten en la causa se n'acompanyaran tantes còpies literals, realitzades per qualsevol mitjà de reproducció, com siguen les altres parts i el fiscal, als quals s'entregaran al notificar-los la resolució que haja recaigut en l'escrit respectiu.

L'omissió de les còpies només donarà lloc al seu lliurament pel secretari a costa de l'ometent, si este no les presenta en el termini d'una audiència.

6a. Per a enjudiciar els delictes connexos compresos en este Títol, quan hi haja elements per a fer-ho amb independència, i per a jutjar cada un dels imputats, quan n'hi haja més d'un, podrà acordar el jutge la formació de les peces separades que resulten convenients per a simplificar i activar el procediment.

7a. En les declaracions es ressenyarà el document nacional d'identitat de les persones que les presten, llevat que es tractara d'agents de l'autoritat, i en este cas serà suficient la ressenya del número de carnet professional. Quan per esta circumstància o per qualsevol altra no oferira dubte la identitat de l'imputat i conegudament tinguera l'edat de díhuït anys, es prescindirà de portar a la causa el certificat de naixement. Altrament, s'unirà este certificat i la corresponent fitxa dactiloscòpica. No es demorarà la conclusió de la instrucció per falta del certificat de naixement, sense perjudi que quan es reba s'aporte a les actuacions.

8a. Quan els imputats o testimonis no parlaren o no entengueren l'idioma espanyol, es procedirà de conformitat amb el que disposen els articles 398, 440 i 441, sense que siga necessari que l'interpret designat tinga títol oficial.

9a. La informació previnguda en l'article 364 només es verificarà quan a juí de l'instructor hi haguera dubte sobre la preexistència de la cosa objecte de la sostracció o defraudació.

10a. Els informes i declaracions a què es referixen els articles 377 i 378 únicament es demanaran i rebran quan el jutge els considerara imprescindibles.

11a. Quan els fets enjudiciats deriven de l'ús i circulació de vehicles de motor, es ressenyarà també, en la primera declaració que presten els conductors, els permisos de conduir d'estos i de circulació d'aquells i el certificat de l'assegurança obligatòria, així com el document acreditatiu de la seua vigència. També es ressenyarà el certificat de l'assegurança obligatòria i el document que acredite la seua vigència en aquells altres casos en què l'activitat es trobe coberta per la mateixa classe d'assegurança.

Article 763.

El jutge o Tribunal podrà acordar la detenció o qualsevol mesures privatives de llibertat o restrictives de drets en els casos que siguen procedents conforme a les regles generals d'esta Llei. Les actuacions que motiven l'aplicació d'estes mesures es contindran en peça separada.

Article 764.

1. Així mateix, el jutge o Tribunal podrà adoptar mesures cautelars per a l'assegurament de les res-

ponsabilitats pecuniàries, incloses les costes. Estes mesures s'acordaran per mitjà d'interlocutòria i es formalitzaran en peça separada.

2. A estos efectes s'aplicaran les normes sobre contingut, pressuposts i caució substitutòria de les mesures cautelars establides en la Llei d'Enjudiciament Civil. La prestació de les caucions que s'acorden es farà en la forma prevista en la Llei d'Enjudiciament Civil i podrà ser realitzada per l'entitat en què tinga assegurada la responsabilitat civil la persona contra qui es dirigisca la mesura.

3. En els supòsits en què les responsabilitats civils estiguen totalment o parcialment cobertes per una assegurança obligatòria de responsabilitat civil, es requerirà l'entitat asseguradora o el Consorci de Compensació d'Assegurances, si és el cas, perquè, fins al límit de l'assegurança obligatòria, fiançe aquelles. Si la fiança exigida fóra superior al límit expressat, el responsable directe o subsidiari estarà obligat a prestar fiança o aval per la diferència; en qualsevol altre cas es procedirà a l'embargament dels seus béns.

L'entitat responsable de l'assegurança obligatòria no podrà, en este concepte, ser part del procés, sense perjudici del seu dret de defensa en relació amb l'obligació de fiançar, a l'efecte del qual se li admetrà l'escrit que presentara, i es resoldrà sobre la seua pretensió en la peça corresponent.

4. Es podrà acordar la intervenció immediata del vehicle i la retenció del permís de circulació d'este, pel temps indispensable, quan fóra necessari practicar alguna investigació en aquell o per a assegurar les responsabilitats pecuniàries, mentre no conste acreditada la solvència de l'imputat o del tercer responsable civil.

També podrà acordar-se la intervenció del permís de conducció requerint l'imputat perquè s'abstinga de conduir vehicles de motor, mentre subsistisca la mesura, amb la prevenció del que disposa l'article 556 del Codi Penal.

Les mesures anteriors, una vegada adoptades, comportaran la retirada dels documents respectius i la seua comunicació als organismes administratius corresponents.

Article 765.

1. En els processos relatius a fets derivats de l'ús i circulació de vehicles de motor, el jutge o Tribunal podrà assenyalar i ordenar el pagament de la pensió provisional que, segons les circumstàncies, considere necessària en quantia i duració per a atendre la víctima i les persones que estigueren a càrrec seu. El pagament de la pensió es farà anticipadament en les dates que discrecionalment assenyalare el jutge o Tribunal, a càrrec de l'assegurador, si n'hi haguera, i fins al límit de l'assegurança obligatòria, o bé a càrrec de la fiança o al Consorci de Compensació d'Assegurances, en els supòsits de responsabilitat civil d'este, conforme a les disposicions que li són pròpies. La mateixa mesura podrà acordar-se quan la responsabilitat civil derivada del fet estiga garantida amb qualsevol assegurança obligatòria. Tot allò relacionat amb esta mesura s'actuarà en peça separada. La interposició de recursos no suspèndrà l'obligació de pagament de la pensió.

2. En els processos relatius a fets derivats de l'ús i circulació de vehicles de motor, el jutge o Tribunal podrà autoritzar, amb l'audiència prèvia del fiscal, els imputats que no estiguen en situació de presó preventiva i que tingueren el seu domicili o residència habitual en l'estranger, per a absen-

tar-se del territori espanyol. Per a això serà indispensable que deixen suficientment garantides les responsabilitats pecuniàries de qualsevol orde derivades del fet punible, designen una persona amb domicili fix a Espanya que reba les notificacions, citacions i emplaçaments que calguera fer-los, amb la prevenció continguda en l'article 775 quant a la possibilitat de celebrar el juí en la seua absència, i que presten caució no personal, quan no estiga ja acordada una fiança de la mateixa classe, per a garantir la llibertat provisional i la seua presentació en la data o termini que se'ls assenyalare. La mateixa atribució i amb les mateixes condicions correspondrà al jutge o Tribunal que haja de conèixer de la causa. Si l'imputat no compareguera, s'adjudicarà a l'Estat l'import de la caució i se'l declararà en rebellia, observant-se el que disposa l'article 843, llevat que es complisquen els requisits legals per a celebrar el juí en la seua absència.

Article 766.

1. Contra les interlocutòries del jutge d'Instrucció i del jutge Penal que no estiguen exceptuades de recurs podran exercitar-se el de reforma i el d'apel·lació. Llevat que la Llei dispose una altra cosa, els recursos de reforma i apel·lació no suspèndran el curs del procediment.

2. El recurs d'apel·lació podrà interposar-se subsidiàriament amb el de reforma o per separat. En cap cas serà necessari interposar prèviament el de reforma per a presentar l'apel·lació.

3. El recurs d'apel·lació es presentarà dins dels cinc dies següents a la notificació de la interlocutòria recorreguda o de la resolutòria del recurs de reforma, per mitjà d'un escrit en què s'exposaran els motius del recurs, s'assenyalaran els particulars que hagen de testimoniar-se i al qual s'acompanyaran, si és el cas, els documents justificatius de les peticions formulades. Admés este, es traslladarà a les altres parts personades per un termini comú de cinc dies perquè puguen allegar per escrit el que estimen convenient, assenyalar altres particulars que hagen de ser testimoniats i presentar els documents justificatius de les seues pretensions. En els dos dies següents a la finalització del termini, es remetrà el testimoni dels particulars assenyalsats a l'Audiència respectiva que, sense més tràmits, resoldrà dins dels cinc dies següents. Excepcionalment, l'Audiència podrà reclamar les actuacions per a la seua consulta sempre que amb això no se n'obstaculitze la tramitació; en estos casos, hauran de tornar-se les actuacions al jutge en el termini màxim de tres dies.

4. Si el recurs d'apel·lació s'haguera interposat subsidiàriament amb el de reforma, si este resulta totalment o parcialment desestimatori, abans de traslladar a les altres parts personades, es traslladarà al recurrent per un termini de cinc dies perquè formule alegacions i puga presentar, si és el cas, els documents justificatius de les seues peticions.

5. Si en la interlocutòria recorreguda en apel·lació s'acordara la presó provisional d'algun dels imputats, respecte d'este pronunciament l'apel·lant podrà sol·licitar en l'escrit d'interposició del recurs la celebració d'una vista, que acordarà l'Audiència respectiva. Quan la interlocutòria recorreguda continga altres pronunciaments sobre mesures cautelars, l'Audiència podrà acordar la celebració d'una vista si ho estima convenient. La vista haurà de celebrar-se dins dels deu dies següents a la recepció de la causa en la dita Audiència.

Article 767.

Des de la detenció o des que de les actuacions resultara la imputació d'un delictes contra una persona determinada serà necessària l'assistència lletrada. La Policia Judicial, el Ministeri Fiscal o l'autoritat judicial demanaran immediatament al Col·legi d'Advocats la designació d'un advocat d'ofici, si no l'haguera nomenat ja l'interessat.

Article 768.

L'advocat designat per a la defensa tindrà també habilitació legal per a la representació del seu defès, i no serà necessària la intervenció de procurador fins al tràmit d'obertura del juí oral. Fins llavors complirà l'advocat el deure d'assenyalament de domicili als efectes de notificacions i trasllats de documents.

CAPÍTOL II

De les actuacions de la Policia Judicial i del Ministeri Fiscal

Article 769.

Sense perjudic del que estableix el Títol III del Llibre II d'esta Llei, tan prompte com tinga coneixement d'un fet que revista caràcters de delictes, la Policia Judicial observarà les regles establides en este capítol.

Article 770.

La Policia Judicial acudirà immediatament al lloc dels fets i realitzarà les diligències següents:

1a. Requerirà la presència de qualsevol facultatiu o personal sanitari que hi haguera per a prestar, si fóra necessari, els auxilis oportuns a l'ofés. El requerit, encara que només ho fóra verbalment, que no atenga el requeriment sense causa justa serà sancionat amb una multa de 500 a 5.000 euros, sense perjudic de la responsabilitat criminal en què haguera pogut incórrer.

2a. Acompanyarà l'acta de constància fotografies o qualsevol altre suport magnètic o de reproducció de la imatge, quan siga pertinent per a l'esclariment del fet punible i hi haja risc de desaparició de les seues fonts de prova.

3a. Arreplegarà i custodiarà en tot cas els efectes, instruments o proves del delictes de la desaparició dels quals hi haguera perill, per a posar-los a disposició de l'autoritat judicial.

4a. Si s'haguera produït la mort d'alguna persona i el cadàver es trobara en la via pública, en la via fèrria o en un altre lloc de trànsit, el traslladarà al lloc pròxim que resulte més idoni dins de les circumstàncies, restablint el servici interromput i comunicant-ho immediatament a l'autoritat judicial. En les situacions excepcionals en què haja d'adoptar-se esta mesura d'urgència, es ressenyarà prèviament la posició de l'interfecte, obtenint-se fotografies i assenyalant sobre el lloc la situació exacta que ocupava.

5a. Prendrà les dades personals i l'adreça de les persones que es troben en el lloc en què es va cometre el fet, així com qualsevol altra dada que ajude a identificar-lo i localitzar-lo, com ara lloc habitual de treball, números de telèfon fix o mòbil, número de fax o adreça de correu electrònic.

6a. Intervindrà, si resulta procedent, el vehicle i en retindrà el permís de circulació i el permís de conduir de la persona a qui s'impute el fet.

Article 771.

En el temps imprescindible i, en tot cas, durant el temps de la detenció, si n'hi haguera, la Policia Judicial practicarà les diligències següents:

1a. Complirà amb els deures d'informació a les víctimes que preveu la legislació vigent. En particular, informará l'ofés i el perjudicat pel delictes de forma escrita dels drets que els assistixen d'acord amb el que estableixen els articles 109 i 110. S'instruirà l'ofés del seu dret a mostrar-se part en la causa sense necessitat de formular querrela i, tant l'ofés com el perjudicat, del seu dret a nomenar advocat o instar el nomenament d'un advocat d'ofici en cas de ser titulars del dret a l'assistència jurídica gratuïta, del seu dret a, una vegada personats en la causa, prendre coneixement de les actuacions, sense perjudic del que disposen els articles 301 i 302, i instar allò que al seu dret convinga. Així mateix, seran informats del fet que, si no es personen en la causa i no fan renúncia ni reserva d'accions civils, el Ministeri Fiscal les exercitarà si corresponguera.

2a. Informará en la forma més comprensible l'imputat no detingut de quins són els fets que se li atribueixen i dels drets que l'assistixen. En particular, l'instruirà dels drets reconeguts en els apartats a), b), c) i e) de l'article 520.2.

Article 772.

1. Els membres de la Policia Judicial requeriran l'auxili d'altres membres de les Forces i Cossos de Seguretat quan fóra necessari per a l'exercici de les funcions que per esta Llei se'ls encomanen.

2. La Policia estendrà l'atestat d'acord amb les normes generals d'esta Llei i l'entregarà al jutjat competent, posarà a la seua disposició els detinguts, si n'hi haguera, i en remetrà una còpia al Ministeri Fiscal.

Article 773.

1. El fiscal es constituirà en les actuacions per a l'exercici de les accions penal i civil conforme a la Llei. Vetlarà pel respecte de les garanties processals de l'imputat i per la protecció dels drets de la víctima i dels perjudicats pel delictes.

En este procediment correspon al Ministeri Fiscal, de manera especial, impulsar-ne i simplificar-ne la tramitació sense minva del dret de defensa de les parts i del caràcter contradictori d'este, donant a la Policia Judicial instruccions generals o particulars per al compliment més eficaç de les seues funcions, intervenint en les actuacions, aportant els mitjans de prova de què puga disposar o sol·licitant del jutge d'Instrucció la pràctica d'estos, així com instar d'este l'adopció de mesures cautelars o el seu alçament i la conclusió de la investigació tan prompte com estime que s'han practicat les actuacions necessàries per a resoldre sobre l'exercici de l'acció penal.

El fiscal general de l'Estat impartirà totes les ordes i instruccions que estime convenients respecte a l'actuació del fiscal en este procediment, i en especial, respecte a l'aplicació del que disposa l'apartat 1 de l'article 780.

Tan prompte com s'ordene la incoació del procediment per a les causes davant del Tribunal del Jurat, es comunicarà al Ministeri Fiscal, el qual compareixerà i intervindrà en totes les actuacions que es duguen a terme davant d'aquell.

2. Quan el Ministeri Fiscal tinga notícia d'un fet aparentment delictiu, bé directament o per ser-li

presentada una denúncia o atestat, practicarà ell mateix o ordenarà a la Policia Judicial que practique les diligències que estime pertinents per a la comprovació del fet o de la responsabilitat dels que hi han participat. El fiscal decretarà l'arxivament de les actuacions quan el fet no revista els caràcters de delictes, i ho comunicarà amb expressió d'esta circumstància a qui haguera al·legat ser perjudicat o ofès, a fi que puga reiterar-ne la denúncia davant del jutge d'Instrucció. Altrament instarà del jutge d'Instrucció la incoació del procediment que corresponga amb remissió de les actuacions, posant a la seua disposició el detingut, si n'hi haguera, i els efectes del delictes.

El Ministeri Fiscal podrà fer comparéixer davant seu qualsevol persona en els termes establits en la Llei per a la citació judicial, a fi de rebre la seua declaració, en la qual s'observaran les mateixes garanties assenyalades en esta Llei per a la prestada davant del jutge o Tribunal.

Cessarà el fiscal en les seues diligències tan prompte com tinga coneixement de l'existència d'un procediment judicial sobre estos fets.

CAPÍTOL III

De les diligències prèvies

Article 774.

Totes les actuacions judicials relatives a delictes dels compresos en este Títol es registraran com a diligències prèvies i se'ls aplicarà el que disposen els articles 301 i 302.

Article 775.

En la primera compareixença el jutge informarà l'imputat, en la forma més comprensible, dels fets que se li imputen. Prèviament, el secretari l'informarà dels seus drets i el requerirà perquè designe un domicili a Espanya en el qual es faran les notificacions, o una persona que les reba en nom seu, amb l'avertència que la citació realitzada en este domicili o a la persona designada permetrà la celebració del juí en la seua absència en els supòsits prevists en l'article 786.

Tant abans com després de prestar declaració se li permetrà entrevistar-se reservadament amb el seu advocat, sense perjudi del que estableix l'apartat c) de l'article 527.

Article 776.

1. En la primera compareixença el secretari judicial informarà l'ofés i el perjudicat dels seus drets, en els termes prevists en els articles 109 i 110, inclús encara que prèviament ho haguera fet la Policia Judicial. En particular, s'instruirà de les mesures d'assistència les víctimes que preveu la legislació vigent i dels drets mencionats en la regla 1a de l'article 771.

2. La impossibilitat de practicar esta informació per la Policia Judicial i pel jutge en compareixença no impedirà la continuació del procediment, sense perjudi que es procedisca a realitzar-la pel mitjà més ràpid possible.

3. Els que es personaren podran, des de llavors, assabentar-se de les actuacions i instar la pràctica de diligències i tot allò que convinga al seu dret, i el jutge acordarà el que és procedent amb vista a la pràctica d'estes diligències.

Article 777.

1. El jutge ordenarà a la Policia Judicial o practicarà per si mateix les diligències necessàries encaminades a determinar la naturalesa i les circum-

tàncies del fet, les persones que hi hagen participat i l'òrgan competent per a l'enjudiciament, i donarà compte al Ministeri Fiscal de la seua incoació i dels fets que la determinen. S'empraran per a això els mitjans comuns i ordinaris que estableix esta Llei, amb les modificacions establides en el present Títol.

2. Quan, per raó del lloc de residència d'un testimoni o víctima, o per un altre motiu, es poguera témer raonablement que una prova no podrà practicar-se en el juí oral, o poguera motivar-ne la suspensió, el jutge d'Instrucció practicarà immediatament esta prova, assegurant en tot cas la possibilitat de contradicció de les parts.

La dita diligència haurà de documentar-se en suport apte per a la gravació i reproducció del so i de la imatge o per mitjà d'acta autoritzada pel secretari judicial, amb expressió dels intervinents.

A l'efecte de la seua valoració com a prova en sentència, la part a qui interesse haurà d'instar en el juí oral la reproducció de la gravació o la lectura literal de la diligència, en els termes de l'article 730.

Article 778.

1. L'informe pericial podrà ser prestat només per un pèrit quan el jutge ho considere suficient.

2. En els casos de lesions no serà necessari esperar la sanitat del lesionat quan fóra procedent l'arxivament o el sobreseïment. En qualsevol altre supòsit podrà prosseguir-se la tramitació sense haver-se aconseguit esta sanitat, si fóra possible formular un escrit d'acusació.

3. El jutge podrà acordar, quan ho considere necessari, que el metge forense o un altre pèrit procedisca a l'obtenció de mostres o vestigis l'anàlisi dels quals poguera facilitar la millor qualificació del fet, i s'haurà d'acreditar en les diligències la seua remissió al laboratori corresponent, que enviarà el resultat en el termini que se li assenyalare.

4. El jutge podrà acordar que no es practique l'autòpsia quan el metge forense o qui actue en representació seua dictaminen complidament la causa i les circumstàncies rellevants de la mort sense necessitat d'autòpsia.

5. El jutge podrà ordenar que es preste l'assistència deguda als ferits, malalts i qualsevol altra persona que amb motiu o ocasió dels fets necessite assistència facultativa, fent constar, si és el cas, el lloc del seu tractament, internament o hospitalització.

Article 779.

1. Havent practicat sense demora les diligències pertinents, el jutge adoptarà per mitjà d'interlocutòria alguna de les resolucions següents:

1a. Si estimara que el fet no és constitutiu d'infracció penal o que no apareix suficientment justificada la seua perpetració, acordarà el sobreseïment que corresponga notificant esta resolució a aquells que poguera causar perjudi, encara que no s'hagen mostrat part en la causa. Si, tot i estimant que el fet pot ser constitutiu de delictes, no hi haguera cap autor conegut, n'acordarà el sobreseïment provisional i n'ordenarà l'arxivament.

2a. Si reputara falta el fet que haguera donat lloc a la formació de les diligències, manarà remetre les actuacions al jutge competent, quan no li corresponga el seu enjudiciament.

3a. Si el fet estiguera atribuït a la jurisdicció militar, s'inhibirà a favor de l'òrgan competent. Si tots els imputats foren menors d'edat penal, es traslladaran les actuacions al fiscal de Menors perquè

inicie els tràmits de la Llei de Responsabilitat Penal del Menor.

4a. Si el fet constituïra un delicte comprés en l'article 757, seguirà el procediment ordenat en el capítol següent. Esta decisió, que contindrà la determinació dels fets punibles i la identificació de la persona a qui se li imputen, no podrà adoptar-se sense haver pres declaració a aquella en els termes prevists en l'article 775.

5a. Si, en qualsevol moment anterior, l'imputat assistit del seu advocat haguera reconegut els fets a presència judicial, i estos foren constitutius de delicte castigat amb pena inclosa dins dels límits prevists en l'article 801, manarà convocar immediatament el Ministeri Fiscal i les parts personades a fi que manifesten si formulen un escrit d'acusació amb la conformitat de l'acusat. En cas afirmatiu, incoarà diligències urgents i ordenarà la continuació de les actuacions pels tràmits prevists en els articles 800 i 801.

2. En els tres primers supòsits, si no hi haguera cap membre del Ministeri Fiscal constituït en el Jutjat, ni les parts hagueren interposat recurs, es remetràn les diligències al fiscal de l'Audiència, el qual, dins dels tres dies següents a la seua recepció, les tornarà al Jutjat amb l'escrit d'interposició del recurs o amb la fórmula de "vist", i a continuació es procedirà en este cas a l'execució del que s'ha resolt.

CAPÍTOL IV

De la preparació del juí oral

Article 780.

1. Si el jutge d'Instrucció acordara que ha de seguir-se el tràmit establert en este capítol, en la mateixa resolució ordenarà que es traslladen les diligències prèvies, originals o per mitjà de fotocòpia, al Ministeri Fiscal i a les acusacions personades, perquè, en el termini comú de deu dies, solliciten l'obertura del juí oral formulant un escrit d'acusació o el sobreseïment de la causa o, excepcionalment, la pràctica de diligències complementàries, en el cas de l'aparat següent.

2. Quan el Ministeri Fiscal manifeste la impossibilitat de formular un escrit d'acusació per falta d'elements essencials per a la tipificació dels fets, es podrà instar, amb caràcter previ, la pràctica d'aquelles diligències indispensables per a formular acusació, i en este cas el jutge acordarà allò que s'ha sol·licitat.

El jutge acordarà el que estime procedent quan esta sol·licitud siga formulada per l'acusació o acusacions personades.

En tot cas se citarà per a la seua pràctica el Ministeri Fiscal, les parts personades i sempre l'imputat, i després es tornaran a traslladar les actuacions.

Article 781.

1. L'escrit d'acusació comprendrà, a més de la sol·licitud d'obertura del juí oral davant de l'òrgan que s'estime competent i de la identificació de la persona o persones contra les quals es dirigeix l'acusació, els aspectes a què es referix l'article 650. L'acusació s'estendrà a les faltes imputables a l'acusat del delicte o a altres persones, quan la comissió de la falta o la seua prova estiguera relacionada amb el delicte. També s'expressaran la quantia de les indemnitzacions o es fixaran les bases per a la seua determinació i les persones civilment responsables, així com la resta de pronunciaments

sobre entrega i destí de coses i efectes i imposició de costes processals.

En este escrit es proposaran les proves la pràctica de les quals s'interesse en el juí oral, expressant si la reclamació de documents o les citacions de pèrits i testimonis han de realitzar-se per mitjà de l'oficina judicial.

En l'escrit d'acusació es podrà sol·licitar la pràctica anticipada d'aquelles proves que no puguen dur-se a terme durant les sessions del juí oral, així com l'adopció, modificació o suspensió de les mesures a què es referixen els articles 763, 764 i 765, o qualssevol altres que resulten procedents o s'hagueren adoptat, així com la cancel·lació de les preses enfront de persones contra les quals no es dirigisca acusació.

2. El Ministeri Fiscal, havent informat prèviament el seu superior jeràrquic, i les acusacions personades podran sol·licitar justificadament la pròrroga del termini establert en l'article anterior. El jutge d'Instrucció, ateses les circumstàncies, podrà acordar la pròrroga d'este termini per un màxim de deu dies més.

3. Si el Ministeri Fiscal no presentara el seu escrit en el termini establert en l'article anterior, el jutge d'Instrucció requerirà el superior jeràrquic del fiscal actuant, perquè en el termini de deu dies presente l'escrit que siga procedent, donant raó dels motius de la seua falta de presentació en termini.

Article 782.

1. Si el Ministeri Fiscal i l'acusador particular sol·licitaren el sobreseïment de la causa per qualsevol dels motius que preveuen els articles 637 i 641, ho acordarà el jutge, excepte en els supòsits dels números 1r, 2n, 3r, 5t i 6t de l'article 20 del Codi Penal, en què tornarà les actuacions a les acusacions per a qualificació, i continuarà el juí fins que hi haja sentència, als efectes de la imposició de mesures de seguretat i de l'enjudiciament de l'acció civil, en els supòsits prevists en el Codi Penal.

A l'acordar el sobreseïment, el jutge d'Instrucció deixarà sense efecte la presó i la resta de mesures cautelars acordades.

2. Si el Ministeri Fiscal sol·licitara el sobreseïment de la causa i no s'hi haguera personat un acusador particular disposat a sostindre l'acusació, abans d'acordar el sobreseïment el jutge d'Instrucció:

a) Podrà acordar que es faça saber la pretensió del Ministeri Fiscal als directament ofesos o perjudicats coneguts, no personats, perquè dins del termini màxim de quinze dies compareguen a defendre la seua acció si ho consideren oportú. Si no ho feren en el termini fixat, s'acordarà el sobreseïment sol·licitat pel Ministeri Fiscal, sense perjudici del que disposa el paràgraf següent.

b) Podrà remetre la causa al superior jeràrquic del fiscal perquè resolga si és procedent o no sostindre l'acusació, el qual comunicarà la seua decisió al jutge d'Instrucció en el termini de deu dies.

Article 783.

1. Sol·licitada l'obertura del juí oral pel Ministeri Fiscal o l'acusació particular, el jutge d'Instrucció l'acordarà, llevat que estimara que concorre el supòsit del número 2 de l'article 637 o que no hi ha indicis racionals de criminalitat contra l'acusat, i en este cas acordarà el sobreseïment que corresponga conforme als articles 637 i 641.

Quan el jutge d'Instrucció decrete l'obertura del juí oral només a instància del Ministeri Fiscal o

de l'acusació particular, es tornarà a traslladar a qui haguera sol·licitat el sobreseïment per termini de tres dies perquè formule un escrit d'acusació, llevat que hi haguera renunciat.

2. A l'acordar l'obertura del juí oral, resoldrà el jutge d'Instrucció sobre l'adopció, modificació, suspensió o revocació de les mesures interessades pel Ministeri Fiscal o l'acusació particular, tant en relació amb l'acusat com respecte dels responsables civils, als quals, si és el cas, exigirà fiança, si no la prestarà l'acusat en el termini que se li assenyalava, així com sobre l'alçament de les mesures adoptades davant dels que no hagueren sigut acusats.

En la mateixa interlocutòria assenyalarà el jutge d'Instrucció l'òrgan competent per al coneixement i resolució de la causa.

3. Contra la interlocutòria que acorde l'obertura del juí oral no es donarà cap recurs, excepte en allò que fa referència a la situació personal, en què l'acusat podrà reproduir davant de l'òrgan d'enjudiciament les peticions no ateses.

Article 784.

1. Obert el juí oral, s'emplaçarà l'imputat, amb el lliurament d'una còpia dels escrits d'acusació, perquè en el termini de tres dies comparega en la causa amb un advocat que el defenga i un procurador que el represente. Si no exercitara el seu dret a designar procurador o a sol·licitar-ne un d'ofici, se li nomenarà en tot cas un procurador d'ofici. Complert eixe tràmit, es traslladaran les actuacions originals, o per mitjà d'una fotocòpia, als designats com a acusats i tercers responsables en els escrits d'acusació, perquè en un termini comú de deu dies presenten un escrit de defensa enfront de les acusacions formulades.

Si la defensa no presentara el seu escrit en el termini assenyalat, s'entendrà que s'oposa a les acusacions i el procediment continuarà el seu curs, sense perjudici de la responsabilitat en què es pugui incórrer d'acord amb el que preveu el Títol V del Llibre V de la Llei Orgànica del Poder Judicial.

Una vegada preclòs el tràmit per a presentar el seu escrit, la defensa només podrà proposar la prova que aporte en l'acte del juí oral per a la seua pràctica en este, sense perjudici que, a més, pugui interessar prèviament que es lliuren les comunicacions necessàries, sempre que ho faça amb antelació suficient respecte de la data assenyalada per al juí, i d'allò que preveu el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 785. Tot això s'entén sense perjudici que si els afectats consideren que s'ha produït indefensió puguen adduir-ho d'acord amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 786.

2. En l'escrit de defensa es podrà sol·licitar de l'òrgan judicial que demane la remissió de documents o cite pèrits o testimonis, a l'efecte de la pràctica de la prova corresponent en les sessions del juí oral o, si és el cas, de la pràctica de prova anticipada.

3. En el seu escrit, firmat també per l'acusat, la defensa podrà manifestar la seua conformitat amb l'acusació en els termes prevists en l'article 787.

La dita conformitat podrà ser també prestada amb el nou escrit de qualificació que conjuntament firmen les parts acusadores i l'acusat junt amb el seu lletrat, en qualsevol moment anterior a la celebració de les sessions del juí oral, sense perjudici del que disposa l'article 787.1.

4. Si, estant obert el juí oral, els acusats es trobaren en parador desconegut i no hagueren fet la designació de domicili a què es referix l'arti-

cle 775 i, en tot cas, si la pena sol·licitada excedira els límits establits en el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 786, es manarà expedir una requisiòria per a la seua crida i busca, declarant-los rebels, si no comparegueren o no foren trobats, amb els efectes previnguts en esta Llei.

5. Una vegada presentat l'escrit de defensa o transcorregut el termini per a fer-ho, el secretari judicial acordarà remetre les actuacions a l'òrgan competent per a l'enjudiciament, i ho notificarà a les parts, excepte quan l'enjudiciament corresponguera al jutge Penal i este es desplaçara periòdicament a la seu del Jutjat Instructor per a la celebració dels juís procedents d'este, i en este cas romandran les actuacions en el Jutjat a disposició del jutge Penal.

CAPÍTOL V

Del juí oral i de la sentència

Article 785.

1. En el moment que les actuacions es trobaren a disposició de l'òrgan competent per a l'enjudiciament, el jutge o Tribunal examinarà les proves proposades i immediatament dictarà una interlocutòria admetent les que considere pertinents i rebutjant les altres, previndrà el que és necessari per a la pràctica de la prova anticipada i assenyalarà el dia que hagen de començar les sessions del juí oral. En eixa resolució s'ordenarà el lliurament de les comunicacions que siguin necessàries per a assegurar la pràctica de les proves que siguin proposades i admeses, quan així ho hagueren sol·licitat les parts.

Contra les interlocutòries d'admissió o inadmissió de proves no podrà interposar-se cap recurs, sense perjudici que la part a què li va ser denegada pugui reproduir la seua petició a l'inici de les sessions del juí oral, moment fins al qual podran incorporar-se a la causa els informes, els certificats i la resta de documents que el Ministeri Fiscal i les parts estimen oportú i el jutge o Tribunal admeten.

2. L'assenyalament de data per al juí es farà tenint en compte la presó de l'acusat i l'assegurament de la seua presència a disposició judicial, la complexitat de la prova proposada o qualsevol circumstància significativa.

3. En tot cas, encara que no siga part en el procés ni haja d'intervindre, la víctima haurà de ser informada per escrit de la data i el lloc de celebració del juí.

Article 786.

1. La celebració del juí oral requereix preceptivament l'assistència de l'acusat i de l'advocat defensor. No obstant, si hi haguera diversos acusats i algun d'ells deixa de comparéixer sense cap motiu legítim, apreciat pel jutge o Tribunal, este podrà acordar, oïdes les parts, la continuació del juí per als restants.

L'absència injustificada de l'acusat que haguera sigut citat personalment, o en el domicili o en la persona a què es referix l'article 775, no serà causa de suspensió del juí oral si el jutge o Tribunal, a sol·licitud del Ministeri Fiscal o de la part acusadora, i oïda la defensa, estima que hi ha elements suficients per a l'enjudiciament, quan la pena sol·licitada no excedisca els dos anys de privació de llibertat o, si fóra de distinta naturalesa, quan la seua duració no excedisca els sis anys.

L'absència injustificada del tercer responsable civil citat degudament no serà per ella mateixa causa de suspensió del juí.

2. El juí oral començarà amb la lectura pel secretari dels escrits d'acusació i defensa. A continuació, a instància de part, el jutge o Tribunal obrirà un torn d'intervencions perquè les parts puguin exposar el que estimen oportú sobre la competència de l'òrgan judicial, vulneració d'algun dret fonamental, existència d'articles de pronunciament previ, causes de la suspensió del juí oral, nul·litat d'actuacions, així com sobre el contingut i la finalitat de les proves proposades o que es proposen per a practicar-se en l'acte. El jutge o Tribunal resoldrà en el mateix acte el que siga procedent sobre les qüestions plantejades. Davant de la decisió adoptada no es podrà interposar cap recurs, sense perjudici de la pertinent protesta i que la qüestió pugui ser reproduïda, si és el cas, en el recurs contra la sentència.

Article 787.

1. Abans d'iniciar-se la pràctica de la prova, la defensa, amb la conformitat de l'acusat present, podrà demanar al jutge o Tribunal que procedisca a dictar sentència de conformitat amb l'escrit d'acusació que continga la pena de major gravetat, o amb el que es presentara en eixe acte, que no podrà referir-se a un fet distint, ni contindre una qualificació més greu que la de l'escrit d'acusació anterior. Si la pena no excedira els sis anys de presó, el jutge o Tribunal dictarà sentència de conformitat amb la manifestada per la defensa, si concorren els requisits establits en els apartats següents.

2. Si a partir de la descripció dels fets acceptada per totes les parts, el jutge o Tribunal entenguera que la qualificació acceptada és correcta i que la pena és procedent segons la dita qualificació, dictarà sentència de conformitat. El jutge o Tribunal haurà oït en tot cas l'acusat sobre si la seua conformitat ha sigut prestada lliurement i amb coneixement de les seues conseqüències.

3. En el cas que el jutge o Tribunal considerara incorrecta la qualificació formulada o entenguera que la pena sol·licitada no correspon legalment, requerirà la part que va presentar l'escrit d'acusació més greu perquè manifeste si hi ratifica o no. Només quan la part requerida modificara el seu escrit d'acusació en termes tals que la qualificació siga correcta i la pena sol·licitada siga procedent i l'acusat preste de nou la seua conformitat, el jutge o Tribunal podrà dictar sentència de conformitat. Altrament, ordenarà la continuació del juí.

4. Una vegada que la defensa manifeste la seua conformitat, el secretari informarà l'acusat de les seues conseqüències i a continuació el jutge o president del Tribunal el requerirà a fi que manifeste si presta la seua conformitat. Quan el jutge o Tribunal albergue dubtes sobre si l'acusat ha prestat lliurement la seua conformitat, acordarà la continuació del juí.

També podrà ordenar la continuació del juí quan, no obstant la conformitat de l'acusat, el seu defensor ho considere necessari i el jutge o Tribunal estime fundada la seua petició.

5. No vinculen el jutge o Tribunal les conformitats sobre l'adopció de mesures protectores en els casos de limitació de la responsabilitat penal.

6. Seran recurribles les sentències de conformitat quan no hagen respectat els requisits o termes de la conformitat, si bé l'acusat no podrà impugnar per raons de fons la seua conformitat lliurement prestada.

Article 788.

1. La pràctica de la prova es realitzarà concentradament, en les sessions consecutives que siguen necessàries. Excepcionalment, podrà acordar el jutge o Tribunal la suspensió o ajornament de la sessió, fins al límit màxim de trenta dies, en els supòsits de l'article 746, conservant-ne la validesa els actes realitzats, llevat que es produísca la substitució del jutge o membre del Tribunal en el cas del número 4t del dit article.

No serà causa de suspensió del juí la falta d'acreditació de la sanitat, de la taxació de danys o de la verificació d'una altra circumstància de significació anàloga, sempre que no siga requisit imprescindible per a la qualificació dels fets. En este cas, la determinació quantitativa de la responsabilitat civil quedarà diferida al tràmit d'execució, i s'en fixaran en la sentència les bases.

2. L'informe pericial podrà ser prestat només per un pèrit.

3. Acabada la pràctica de la prova, el jutge o president del Tribunal requerirà l'acusació i la defensa perquè manifesten si ratifiquen o modifiquen les conclusions dels escrits inicialment presentats i perquè exposen oralment tot allò que estimen procedent sobre la valoració de la prova i la qualificació jurídica dels fets.

El requeriment podrà estendre's a sol·licitar del Ministeri Fiscal i dels lletrats un major esclariment de fets concrets de la prova i la valoració jurídica dels fets, sotmetent-los a debat una o diverses preguntes sobre punts determinats.

4. Quan, en les seues conclusions definitives, l'acusació canvie la tipificació penal dels fets o s'aprecien un major grau de participació o d'execució o circumstàncies d'agreujament de la pena, el jutge o Tribunal podrà considerar un ajornament de la sessió, fins al límit de deu dies, a petició de la defensa, a fi que esta pugui preparar-ne adequadament les alegacions i, si és el cas, aportar els elements probatoris i de descàrrec que estime convenients. Després de la pràctica d'una nova prova que pugui sol·licitar la defensa, les parts acusadores podran, al seu torn, modificar-ne les conclusions definitives.

5. Quan totes les acusacions qualifiquen els fets com a delictes castigats amb pena que excedisca la competència del jutge Penal, este es declararà incompetent per a jutjar, donarà per acabat el juí i remetrà les actuacions a l'Audiència competent. Fora del supòsit anterior, el jutge Penal resoldrà el que estime pertinent sobre la continuació o finalització del juí, però en cap cas podrà imposar una pena superior a la corresponent a la seua competència.

6. Del desenrotllament del juí oral s'alçarà acta que firmaran el jutge o el president i magistrats, el secretari, el fiscal i els advocats de l'acusació i la defensa, i s'hi ressenyarà el contingut essencial de la prova practicada, les incidències i reclamacions produïdes i les resolucions adoptades, podent completar-se o substituir-se per qualsevol mitjà de reproducció mecànica, oral o escrita, i de la seua autenticitat donarà fe el secretari.

Article 789.

1. La sentència es dictarà dins dels cinc dies següents a la finalització del juí oral.

2. El jutge Penal podrà dictar sentència oralment en l'acte del juí, documentant-se la resolució i una succinta motivació per mitjà de la fe del secretari o en un annex a l'acta, sense perjudici de la ulterior redacció d'aquella. Si el fiscal i les parts, coneguda

la resolució, expressaren la seua decisió de no recórrer, el jutge, en el mateix acte, declararà la fermesa de la sentència, i es pronunciarà, amb l'audiència prèvia de les parts, sobre la suspensió o la substitució de la pena imposada.

3. La sentència no podrà imposar una pena més greu de la que han sol·licitat les acusacions, ni condemnar per un delictes distint quan este comporte una diversitat de bé jurídic protegit o mutació substancial del fet enjudiciat, llevat que alguna de les acusacions haja assumit el plantejament prèviament exposat pel jutge o Tribunal dins del tràmit previst en el paràgraf segon de l'article 788.3.

4. La sentència es notificarà per escrit als ofesos i perjudicats pel delictes, encara que no s'hagen mostrat part en la causa.

CAPÍTOL VI

De la impugnació de la sentència

Article 790.

1. La sentència dictada pel jutge Penal és apel·lable davant de l'Audiència Provincial corresponent, i la del jutge Central Penal, davant de la Sala Penal de l'Audiència Nacional. El recurs podrà ser interposat per qualsevol de les parts, dins dels deu dies següents a aquell en què se'ls haguera notificat la sentència. Durant este període les actuacions es trobaran en Secretaria a disposició de les parts.

2. L'escrit de formalització del recurs es presentarà davant de l'òrgan que va dictar la resolució que s'impugne, i s'hi exposaran, ordenadament, les alegacions sobre trencament de les normes i garanties processals, error en l'apreciació de les proves o infracció de normes de l'ordenament jurídic en què es base la impugnació. El recurrent també haurà de fixar un domicili per a notificacions en el lloc on l'Audiència tinga la seua seu.

Si en el recurs es demanara la declaració de nul·litat del juí per infracció de normes o garanties processals que causaren la indefensió del recurrent, en termes tals que no puga ser esmenada en la segona instància, se citaran les normes legals o constitucionals que es consideren infringides i s'expressaran les raons de la indefensió. Així mateix, haurà d'acreditar-se haver-se demanat l'esmena de la falta o infracció en la primera instància, excepte en el cas que s'hagueren comés en el moment que fóra ja impossible la reclamació.

3. En el mateix escrit de formalització el recurrent podrà demanar la pràctica de les diligències de prova que no va poder proposar en la primera instància, de les propostes que li van ser indegudament denegades, sempre que haguera formulat en el seu moment l'oportuna protesta, i de les admeses que no van ser practicades per causes que no li siguen imputables.

4. Rebut l'escrit de formalització, el jutge, si reuneix els requisits exigits, admetrà el recurs. En cas d'apreciar la concurrència d'algun defecte esmenable, concedirà al recurrent un termini no superior a tres dies per a l'esmena.

5. Admés el recurs, es traslladarà l'escrit de formalització a les altres parts per un termini comú de deu dies. Dins d'este termini hauran de presentar-se els escrits d'alegacions de les altres parts, en què podrà sol·licitar-se la pràctica de prova en els termes establits en l'apartat 3 i en els quals es fixarà un domicili per a notificacions.

6. Presentats els escrits d'alegacions o preclòs el termini per a fer-ho, el secretari, en els dos dies següents, traslladarà cada un dels escrits a les altres

parts i elevarà a l'Audiència les interlocutòries originals amb tots els escrits presentats.

Article 791.

1. Si els escrits de formalització o d'alegacions contenen una proposició de prova, l'Audiència resoldrà en tres dies sobre l'admissió de la proposta i, en el mateix acte, assenyalarà dia per a la vista. També podrà celebrar-se la vista quan, d'ofici o a petició de part, el Tribunal l'estime necessària per a la correcta formació d'una convicció fundada.

2. La vista s'assenyalarà dins dels quinze dies següents i s'hi citaran totes les parts. La víctima haurà de ser informada, encara que no s'haja mostrat part ni siga necessària la seua intervenció.

La vista se celebrarà començant, si és el cas, per la pràctica de la prova. A continuació, les parts resumiran oralment el resultat d'esta i el fonament de les seues pretensions.

Article 792.

1. La sentència d'apel·lació es dictarà dins dels cinc dies següents a la vista oral, o dins dels deu dies següents a la recepció de les actuacions per l'Audiència, quan no haguera resultat procedent la seua celebració.

2. Quan la sentència apel·lada siga anul·lada per trencament d'una forma essencial del procediment, el Tribunal, sense entrar en el fons de la resolució, ordenarà que es repose el procediment a l'estat en què es trobava en el moment de cometre's la falta, sense perjudi que conserven la seua validesa tots aquells actes el contingut dels quals seria idèntic a pesar de la falta comesa.

3. Contra la sentència dictada en apel·lació no es podrà interposar cap recurs, sense perjudi d'allò que s'ha establert respecte de la revisió de sentències fermes i del que preveu l'article següent per a la impugnació de sentències fermes dictades en absència de l'acusat. Les interlocutòries es tornaran al Jutjat a l'efecte d'execució de la resolució.

4. La sentència es notificarà als ofesos i perjudicats pel delictes, encara que no s'hagen mostrat part en la causa.

Article 793.

1. En qualsevol moment en què comparega o siga trobat el que haguera sigut condemnat en absència conforme al que disposa el paràgraf segon de l'apartat 1 de l'article 786, li serà notificada la sentència dictada en primera instància o en apel·lació a l'efecte de compliment de la pena encara no prescrita. Al notificar-se-li la sentència se li farà saber el seu dret a interposar el recurs a què es referix l'apartat següent, amb indicació del termini per a fer-ho i de l'òrgan competent.

2. La sentència dictada en absència, haja sigut apel·lada o no, és susceptible de ser recorreguda en anul·lació pel condemnat en el mateix termini i amb els mateixos requisits i efectes que els establits en el recurs d'apel·lació. El termini es comptarà des del moment que s'acredite que el condemnat és coneixedor de la sentència.

CAPÍTOL VII

De l'execució de sentències

Article 794.

Tan prompte com siga ferma la sentència, es procedirà a la seua execució pel jutge o per l'Audiència que l'haguera dictat, conforme a les dis-

posicions generals de la Llei, observant-se les regles següents:

1a. Si no s'haguera fixat en la resolució la quantia indemnitzatòria, qualsevol de les parts podrà instar, durant l'execució de la sentència, la pràctica de les proves que estime oportunes per a la seua determinació precisa. Esta pretensió es traslladarà a les altres perquè, en el termini comú de deu dies, demanen per escrit allò que al seu dret convinga. El jutge o Tribunal rebutjarà la pràctica de proves que no es referisquen a les bases fixades en la sentència.

Practicada la prova, i oïdes les parts per un termini comú de cinc dies, es fixarà per mitjà d'interlocutòria, en els cinc dies següents, la quantia de la responsabilitat civil. La interlocutòria dictada pel jutge Penal serà apel·lable davant de l'Audiència respectiva.

2a. En els casos en què s'haja imposat la pena de privació del dret a conduir vehicles de motor i ciclomotors, es procedirà a la immediata retirada del permís i de la llicència habilitant, si esta mesura no estiguera ja acordada, deixant unit el document a les interlocutòries i remetent un manament a la Direcció Central de Trànsit perquè el deixi sense efecte i no n'expedisca un altre de nou fins a l'extinció de la condemna.»

Article segon.

Es dóna una nova redacció al Títol III del Llibre IV de la Llei d'Enjudiciament Criminal.

«TÍTOL III

Del procediment per a l'enjudiciament ràpid de determinats delictes

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació

Article 795.

1. Sense perjudi d'allò que s'ha establert per als altres processos especials, el procediment regulat en este Títol s'aplicarà a la instrucció i a l'enjudiciament de delictes castigats amb pena privativa de llibertat que no excedisca els cinc anys, o amb qualssevol altres penes, bé siguen úniques, conjuntes o alternatives, la duració de les quals no excedisca els deu anys, siga quina siga la seua quantia, sempre que el procés penal s'incoe en virtut d'un atestat policial i que la Policia Judicial haja detingut una persona i l'haja posat a disposició del Jutjat de guàrdia o que, inclús sense detindre-la, l'haja citat per a comparéixer davant del Jutjat de guàrdia per tindre la qualitat de denunciat en l'atestat policial i, a més, concórrega qualsevol de les circumstàncies següents:

1a. Que es tracte de delictes flagrants. A l'efecte, es considerarà delictes flagrants el que s'estiguera cometent o s'acabara de cometre quan el delinqüent siga sorprès en l'acte. S'entendrà sorprès en l'acte no sols el delinqüent que fóra detingut en el moment d'estar cometent el delictes, sinó també el detingut o perseguit immediatament després de cometre'l, si la persecució durara o no se suspenguera mentres el delinqüent no es pose fora de l'abast immediat d'aquells que el perseguixen. També es considerarà delinqüent in fraganti aquell que fóra sorprès immediatament després d'haver comés un delictes amb efectes, instruments o vestigis que permeten presumir la seua participació en el delictes.

2a. Que es tracte d'algun dels delictes següents:

- a) Delictes de lesions, coaccions, amenaces o violència física o psíquica habitual, comeses contra les persones a què es referix l'article 153 del Codi Penal.
- b) Delictes de furt.
- c) Delictes de robatori.
- d) Delictes de furt i robatori d'ús de vehicles.
- e) Delictes contra la seguretat del trànsit.

3a. Que es tracte d'un fet punible la instrucció del qual siga presumible que serà senzilla.

2. El procediment regulat en este Títol no s'aplicarà a la investigació i enjudiciament d'aquells delictes que foren connexos amb un altre o altres delictes no compresos en l'apartat anterior.

3. No s'aplicarà este procediment en aquells casos en què siga procedent acordar el secret de les actuacions conforme al que estableix l'article 302.

4. En tot allò que no preveu expressament el present Títol s'aplicaran supletòriament les normes del Títol II d'este mateix Llibre, relatives al procediment abreviat.

CAPÍTOL II

De les actuacions de la Policia Judicial

Article 796.

1. Sense perjudi de tot el que estableix el Títol III del Llibre II i de les previsions del capítol II del Títol II d'este Llibre, la Policia Judicial haurà de practicar en el temps imprescindible i, en tot cas, durant el temps de la detenció, les diligències següents:

1a. Sense perjudi de demanar els auxilis a què es referix l'ordinal 1a de l'article 770, sol·licitarà del facultatiu o del personal sanitari que atenguera l'ofés una còpia de l'informe relatiu a l'assistència prestada perquè s'unisca a l'atestat policial. Així mateix, sol·licitarà la presència del metge forense quan la persona que haguera de ser reconeguda no poguera desplaçar-se al Jutjat de guàrdia dins del termini previst en l'article 799.

2a. Informarà la persona a qui s'atribuísca el fet, inclús en el cas de no procedir-se a la seua detenció, del dret que li assistix de comparéixer davant del Jutjat de guàrdia assistit d'advocat. Si l'interessat no manifestara expressament la seua voluntat de comparéixer assistit d'advocat, la Policia Judicial demanarà del Col·legi d'Advocats la designació d'un lletrat d'ofici.

3a. Citarà la persona que resulte denunciada en l'atestat policial per a comparéixer en el Jutjat de guàrdia en el dia i hora que se li assenyale, quan no s'haja procedit a la seua detenció. El citat serà advertit de les conseqüències de no comparéixer a la citació policial davant del Jutjat de guàrdia.

4a. Citarà també els testimonis, els ofesos i perjudicats perquè compareguen en el Jutjat de guàrdia en el dia i hora que se'ls assenyale. Els testimonis seran advertits de les conseqüències de no comparéixer a la citació policial en el Jutjat de guàrdia.

5a. Citarà per al mateix dia i hora les entitats a què es referix l'article 117 del Codi Penal, en el cas que conste la seua identitat.

6a. Remetrà a l'Institut de Toxicologia, a l'Institut de Medicina Legal o al laboratori corresponent les substàncies apreheses l'anàlisi de les quals resulte pertinent. Estes entitats procediran imme-

diatament a l'anàlisi sol·licitada i en remetran el resultat al Jutjat de guàrdia pel mitjà més ràpid i, en tot cas, abans del dia i l'hora en què s'hagen citat les persones indicades en les regles anteriors. Si no fóra possible la remissió de l'anàlisi en este termini, la Policia Judicial podrà practicar per si mateixa esta anàlisi, sense perjudi del degut control judicial d'esta.

7a. La pràctica dels controls d'alcoholèmia s'ajustarà al que estableix la legislació de seguretat vial. No obstant, quan es practicara una anàlisi de sang o un altra d'anàloga, es requerirà al personal sanitari que la realitze perquè en remeta el resultat al Jutjat de guàrdia pel mitjà més ràpid i, en tot cas, abans del dia i l'hora de la citació a què es referixen les regles anteriors.

8a. Si no fóra possible la remissió al Jutjat de guàrdia d'algun objecte que haguera de ser taxat, se sol·licitarà immediatament la presència del pèrit o servici corresponent perquè l'examine i emeta un informe pericial. Este informe podrà ser emés oralment davant del Jutjat de guàrdia.

2. Per a la realització de les citacions a què es referix l'apartat anterior, la Policia Judicial fixarà el dia i l'hora de la compareixença coordinadament amb el Jutjat de guàrdia. A estos efectes, el Consell General del Poder Judicial, d'acord amb el que estableix l'article 110 de la Llei Orgànica del Poder Judicial, dictarà els Reglaments oportuns per a l'ordenació dels servicis de guàrdia dels Jutjats d'Instrucció en relació amb la pràctica d'estes citacions, coordinadament amb la Policia Judicial.

3. Si la urgència ho requerira, les citacions podran fer-se per qualsevol mitjà de comunicació, inclús verbalment, sense perjudi de deixar constància del seu contingut en l'acta pertinent.

CAPÍTOL III

De les diligències urgents davant del Jutjat de guàrdia

Article 797.

1. El Jutjat de guàrdia, després de rebre l'atestat policial, junt amb els objectes, instruments i proves que, si és el cas, l'acompanyen, incoarà, si és procedent, diligències urgents. Sense perjudi de les altres funcions que té encomanades, practicarà, quan resulten pertinents, les següents diligències, en l'orde que considere més convenient o aconsellen les circumstàncies, amb la participació activa del Ministeri Fiscal:

1a. Demanarà pel mitjà més ràpid els antecedents penals del detingut o persona imputada.

2a. Si fóra necessari per a la qualificació jurídica dels fets imputats:

a) Demanarà, si no els haguera rebut, els informes pericials sol·licitats per la Policia Judicial.

b) Ordenarà, quan resulte pertinent i proporcionat, que el metge forense, si no ho haguera fet amb anterioritat, examine les persones que hagen comparegut a presència judicial i emeta el corresponent informe pericial.

c) Ordenarà la pràctica per un pèrit de la taxació de béns o objectes aprehesos o intervinguts i posats a disposició judicial, si no s'haguera fet amb anterioritat.

3a. Prendrà declaració al detingut posat a disposició judicial o a la persona que, resultant imputada pels termes de l'atestat, haja comparegut a la citació policial, en els termes prevists en l'ar-

ticle 775. Davant de la falta de compareixença de l'imputat a la citació policial davant del Jutjat de guàrdia, este podrà aplicar el que preveu l'article 487.

4a. Prendrà declaració als testimonis citats per la Policia Judicial que hagen comparegut. Davant de la falta de compareixença de qualsevol testimoni a la citació policial davant del Jutjat de guàrdia, este podrà aplicar el que preveu l'article 420.

5a. Durà a terme les informacions previstes en l'article 776.

6a. Practicarà el reconeixement en roda de l'imputat, si resulta pertinent i ha comparegut el testimoni.

7a. Ordenarà, si ho considera necessari, l'acarament entre testimonis, entre testimonis i imputats o imputats entre si.

8a. Ordenarà la citació, inclús verbal, de les persones que considere necessari que compareguen davant d'ell.

9a. Ordenarà la pràctica de qualsevol diligència pertinent que puga dur-se a terme en l'acte o dins del termini establert en l'article 799.

2. Quan, per raó del lloc de residència d'un testimoni o víctima o per un altre motiu, fóra de tème raonablement que una prova no podrà practicar-se en el juí oral, o poguera motivar la seua suspensió, el jutge de guàrdia la practicarà immediatament assegurant, en tot cas, la possibilitat de contradicció de les parts.

La dita diligència haurà de documentar-se en suport apte per a la gravació i reproducció del so i de la imatge o per mitjà d'una acta autoritzada pel secretari judicial, amb expressió dels intervingents.

A l'efecte de la seua valoració com a prova en sentència, la part a qui interesse haurà d'instar en el juí oral la reproducció de la gravació o la lectura literal de la diligència, en els termes de l'article 730.

Article 798.

1. A continuació, el jutge oirà les parts personades i el Ministeri Fiscal sobre quina de les resolucions previstes en l'apartat següent correspon adoptar. A més, les parts acusadores i el Ministeri Fiscal podran sol·licitar qualssevol mesures cautelars davant de l'imputat o, si és el cas, davant del responsable civil, sense perjudi de les que s'hagen pogut adoptar anteriorment.

2. El jutge de guàrdia dictarà resolució amb algun d'estos continguts:

1r. En el cas que considere suficients les diligències practicades, dictarà interlocutòria en forma oral, que haurà de documentar-se i no serà susceptible de cap recurs, ordenant continuar el procediment del capítol següent, llevat que estime procedent alguna de les decisions previstes en els tres primers ordinals de l'apartat 1 de l'article 779, i en este cas dictarà interlocutòria.

2r. En el cas que considere insuficients les diligències practicades, ordenarà que el procediment continue com a diligències prèvies del procediment abreviat. El jutge haurà d'assenyalar motivadament quines són les diligències la pràctica de les quals resulta necessària per a concloure la instrucció de la causa o les circumstàncies que ho fan impossible.

3. Quan el jutge de guàrdia dicte la interlocutòria acordant alguna de les decisions prèvies en els tres primers ordinals de l'apartat 1 de l'article 779, en esta acordarà el que siga procedent

sobre l'adopció de mesures cautelars contra l'imputat i, si és el cas, contra el responsable civil. Contra el pronunciament del jutge sobre mesures cautelars, es podran interposar els recursos previstos en l'article 766. Quan el jutge de guàrdia dicte interlocutòria en forma oral ordenant la continuació del procediment, sobre l'adopció de mesures cautelars caldrà ajustar-se al que disposa l'apartat 1 de l'article 800.

4. Així mateix, ordenarà, si és procedent, la devolució d'objectes intervinguts.

Article 799.

1. Les diligències i resolucions assenyalades en els articles anteriors hauran de ser practicades i adoptades durant el servici de guàrdia del Jutjat d'Instrucció.

2. No obstant allò que s'ha disposat, en aquells partits judicials en què el servici de guàrdia no siga permanent i tinga una duració superior a vint-i-quatre hores, el termini establert en l'apartat anterior podrà ser prorrogat pel jutge per un període addicional de setanta-dos hores en aquelles actuacions en què l'atestat s'haguera rebut dins de les quaranta-huit anteriors a la finalització del servici de guàrdia.

CAPÍTOL IV

De la preparació del juí oral

Article 800.

1. Quan el jutge de guàrdia haguera acordat continuar este procediment, en el mateix acte oïrà el Ministeri Fiscal i les parts personades perquè es pronuncien sobre si correspon l'obertura del juí oral o el sobreseïment i perquè, si és el cas, sol·liciten o es ratifiquen en allò que s'ha sol·licitat respecte de l'adopció de mesures cautelars. En tot cas, si el Ministeri Fiscal i l'acusador particular, si n'hi haguera, sol·licitaren el sobreseïment, el jutge procedirà d'acord amb el que preveu l'article 782. Quan el Ministeri Fiscal o l'acusació particular sol·liciten l'obertura del juí oral, el jutge de guàrdia procedirà d'acord amb el que preveu l'apartat 1 de l'article 783, resolent per mitjà d'interlocutòria el que siga procedent. Quan s'acorde l'obertura del juí oral, dictarà en forma oral interlocutòria motivada, que haurà de documentar-se i no serà susceptible de cap recurs.

2. Obert el juí oral, si no s'haguera constituït acusació particular, el Ministeri Fiscal presentarà immediatament el seu escrit d'acusació, o la formularà oralment. L'acusat, a la vista de l'acusació formulada, podrà, en el mateix acte, prestar la seua conformitat d'acord amb el que disposa l'article següent. Altrament, presentarà immediatament el seu escrit de defensa o la formularà oralment, i llavors el jutge de guàrdia procedirà sense més tràmits a citar les parts per a la celebració del juí oral.

Si l'acusat sol·licitara la concessió d'un termini per a la presentació d'escrit de defensa, el jutge el fixarà prudencialment dins dels cinc dies següents, ateses les circumstàncies del fet imputat i la resta de dades que s'hagen posat de manifest en la investigació, i procedirà en l'acte a citar les parts per a la celebració del juí oral i a citar l'acusat i, si és el cas, el responsable civil perquè presenten el seu escrit davant de l'òrgan competent per a l'enjudiciament.

3. El jutge de guàrdia farà l'assenyalament per a la celebració del juí oral en la data més pròxima

possible i, en tot cas, dins dels quinze dies següents, en els dies i hores predeterminats a este fi en els òrgans judicials enjudiciadors. A estos efectes, el Consell General del Poder Judicial, d'acord amb el que estableix l'article 110 de la Llei Orgànica del Poder Judicial, dictarà els Reglaments oportuns per a l'ordenació, coordinadament amb el Ministeri Fiscal, dels assenyalaments de juís orals que realitzen els Jutjats de guàrdia davant dels Jutjats Penals.

També s'acordarà la pràctica de les citacions proposades pel Ministeri Fiscal, i es duran a terme en l'acte les que siguen possibles, sense perjudi de la decisió que sobre l'admissió de proves adopte l'òrgan enjudiciador.

4. Si s'haguera constituït acusació particular que haguera sol·licitat l'obertura del juí oral i així ho haguera acordat el jutge de guàrdia, este citarà en l'acte l'acusació particular i el Ministeri Fiscal perquè presenten els seus escrits dins d'un termini improrrogable i no superior a dos dies. Presentats estos escrits davant del mateix Jutjat, este procedirà immediatament conforme al que disposa l'apartat 2.

5. Si el Ministeri Fiscal no presentara el seu escrit d'acusació en el moment establert en l'apartat 2 o en el termini establert en l'apartat 4, respectivament, el jutge, sense perjudi de citar en tot cas els directament ofesos i perjudicats coneguts, en els termes prevists en l'apartat 2 de l'article 782, requerirà immediatament el superior jeràrquic del fiscal perquè, en el termini de dos dies, presente l'escrit que siga procedent. Si el superior jeràrquic tampoc presentara el dit escrit en termini, s'entendrà que no demana l'obertura de juí oral i que considera procedent el sobreseïment lliure.

6. Una vegada rebut l'escrit de defensa o preclòs el termini per a la seua presentació, l'òrgan enjudiciador procedirà d'acord amb el que preveu l'apartat 1 de l'article 785, excepte en allò que es preveu per a l'assenyalament i les citacions que ja s'hagueren practicat.

7. En tot cas, les parts podran sol·licitar al Jutjat de guàrdia, que així ho acordarà, la citació de testimonis o pèrits que tinguen la intenció de proposar per a l'acte del juí, sense perjudi de la decisió que sobre l'admissió de proves adopte l'òrgan enjudiciador.

CAPÍTOL V

Del juí oral i de la sentència

Article 802.

1. El juí oral es desenrotllarà en els termes prevists pels articles 786 a 788.

2. En el cas que, per un motiu just, no puga celebrar-se el juí oral en el dia assenyalat o que no puga concloure's en un sol acte, el jutge assenyalat per a la seua celebració o continuació el dia més immediat possible i, en tot cas, dins dels quinze següents, fent-ho saber als interessats.

3. La sentència es dictarà dins dels tres dies següents a la terminació de la vista, en els termes prevists per l'article 789.

CAPÍTOL VI

De la impugnació de la sentència

Article 803.

1. Contra la sentència dictada pel Jutjat Penal podrà interposar-se recurs d'apel·lació, que se subs-

tanciarà d'acord amb el que preveuen els articles 790 a 792, amb les especialitats següents:

1a. El termini per a presentar l'escrit de formalització serà de cinc dies.

2a. El termini de les altres parts per a presentar escrit d'allegacions serà de cinc dies.

3a. La sentència haurà de dictar-se dins dels tres dies següents a la celebració de la vista, o bé dins dels cinc dies següents a la recepció de les actuacions, si no se celebrara vista.

4a. La tramitació i resolució d'estos recursos d'apel·lació tindran caràcter preferent.

2. Respecte de les sentències dictades en absència de l'acusat caldrà ajustar-se al que disposa l'article 793.

3. Tan prompte com la sentència siga ferma es procedirà a la seua execució, conforme a les regles generals i a les especials de l'article 794.»

Article tercer.

Es dona una nova redacció als articles 962 a 971, 973, 974 i 976 de la Llei d'Enjudiciament Criminal.

«Article 962.

1. Quan la Policia Judicial tinga notícia d'un fet que presente els caràcters de falta tipificada en els articles 617 o 620 del Codi Penal, sempre que l'ofés siga alguna de les persones a qui es referix l'article 153 del mateix Codi, així com en l'article 623.1 del Codi Penal quan siga flagrant, l'enjudiciament del qual corresponga al Jutjat d'Instrucció a què s'ha d'entregar l'atestat o a un altre del mateix partit judicial, procedirà de forma immediata a citar davant del Jutjat de guàrdia les persones indicades en els ordinals 3a i 4a de l'article 796. Al fer la dita citació s'advertirà les persones citades de les respectives conseqüències si no compareixen davant del Jutjat de guàrdia. Així mateix, se'ls advertirà que podrà celebrar-se el juí de faltes de forma immediata en el Jutjat de guàrdia, inclús encara que no compareguen, i que han de comparèixer amb els mitjans de prova de què intenten valdre's. El denunciador i l'ofés o perjudicat seran informats dels seus drets en els termes prevists en l'ordinal 1a de l'article 771.

2. La persona denunciada serà informada sucintament dels fets en què consistisca la denúncia i del dret mencionat en l'ordinal 2a de l'article 796. La dita informació es practicarà en tot cas per escrit.

3. En estos casos, la Policia Judicial farà entrega de l'atestat al Jutjat de guàrdia, en el qual consten les diligències i citacions practicades i, si és el cas, la denúncia de l'ofés.

4. Per a la realització de les citacions a què es referix este article, la Policia Judicial fixarà l'hora de la compareixença coordinadament amb el Jutjat de guàrdia. A estos efectes, el Consell General del Poder Judicial, d'acord amb el que estableix l'article 110 de la Llei Orgànica del Poder Judicial, dictarà els Reglaments oportuns per a l'ordenació dels servicis de guàrdia dels Jutjats d'Instrucció en relació amb la pràctica d'estes citacions, coordinadament amb la Policia Judicial.

Article 963.

1. Rebut l'atestat d'acord amb el que preveu l'article anterior, si el jutge de guàrdia estima pro-

cedent la incoació de juí de faltes, decidirà la immediata celebració del juí en el cas que hagen comparegut les persones citades o que, inclús no havent comparegut alguna d'elles, el Jutjat reputara innecessària la seua presència. Així mateix, per a acordar la immediata celebració del juí, el Jutjat de guàrdia tindrà en compte si ha de resultar impossible la pràctica d'algun mitjà de prova que es considere imprescindible.

2. D'acord amb el que disposen els articles 118 i 121, si alguna de les parts volguera ser assistida d'advocat d'ofici, es procedirà a la seua designació immediata.

3. Per a acordar la celebració immediata del juí de faltes, serà necessari que l'assumpte li corresponga al Jutjat de guàrdia en virtut de les normes de competència i de repartiment.

Article 964.

1. En els supòsits no prevists per l'article 962, quan la Policia Judicial tinga notícia d'un fet que presente els caràcters de falta tipificada en el Llibre III del Codi Penal o en Lleis especials, formarà de manera immediata el corresponent atestat que remetrà sense dilació al Jutjat de guàrdia. Este atestat arrebregarà les diligències practicades, així com l'oferiment d'accions a l'ofés o perjudicat practicat conforme a l'ordinal 1a de l'article 771.

2. Rebut l'atestat d'acord amb el que preveu el paràgraf anterior, i en tots aquells casos en què el procediment s'haguera iniciat en virtut de denúncia presentada directament per l'ofés davant de l'òrgan judicial, el Jutjat de guàrdia celebrarà de forma immediata el juí de faltes si, estant identificat el denunciador, fóra possible citar totes les persones que hagen de ser convocades perquè compareguen mentres dure el servici de guàrdia i concórreguen la resta de requisits exigits per l'article 963.

3. Les citacions es faran al Ministeri Fiscal, llevat que la falta fóra perseguible només a instància de part, al querellant o denunciador, si n'hi haguera, al denunciador i als testimonis i pèrits que puguin donar raó dels fets. Al practicar les citacions, s'advertirà les persones citades de les respectives conseqüències de no comparèixer davant del Jutjat de guàrdia, se'ls informarà que podrà celebrar-se el juí encara que no hi assistisquen, i se'ls indicarà que han de comparèixer amb els mitjans de prova de què intenten valdre's. Així mateix, es practicaran amb el denunciador les actuacions assenyalades en l'apartat 2 de l'article 962.

Article 965.

1. Si no fóra possible la immediata celebració del juí, el Jutjat de guàrdia seguirà les regles següents:

1a. Si estimara que la competència per a l'enjudiciament correspon a un Jutjat d'un altre partit judicial o a algun Jutjat de Pau del partit, li remetrà les actuacions perquè este procedisca a realitzar l'assenyalament del juí i les citacions.

2a. Si la competència per a l'enjudiciament correspon al mateix Jutjat d'Instrucció de guàrdia o a un altre Jutjat d'Instrucció del partit judicial, procedirà en tot cas a l'assenyalament per a la celebració del juí de faltes i a les citacions procedents per al dia més pròxim possible i, en tot cas, en un termini no superior a set dies. L'assenyalament i les citacions es faran dins d'un termini no superior

a dos dies quan es tracte de les faltes tipificades en els articles 617 o 620 del Codi Penal, sempre que l'ofés siga alguna de les persones a qui es referix l'article 153 del mateix Codi, així com de la falta tipificada en l'article 623.1 del Codi Penal, quan siga flagrant.

Les citacions es faran al Ministeri Fiscal, llevat que la falta fóra perseguible només a instància de part, al querellant o denunciante, si n'hi haguera, al denunciante i als testimonis i pèrits que puguen donar raó dels fets.

2. Quan el juí de faltes no s'haja de celebrar davant del mateix Jutjat, este farà l'assenyalament i les citacions per als dies i hores predeterminats a este fi en els òrgans judicials enjudiciadors. A estos efectes, el Consell General del Poder Judicial, d'acord amb el que estableix l'article 110 de la Llei Orgànica del Poder Judicial, dictarà els Reglaments oportuns per a l'ordenació, coordinadament amb el Ministeri Fiscal, dels assenyalaments de juís de faltes que realitzen els Jutjats de guàrdia per a la seua celebració davant d'altres Jutjats d'Instrucció del mateix partit judicial.

Article 966.

Els assenyalaments i les citacions de juís de faltes es faran en la forma i en els terminis prevists en l'article anterior, també en els casos en què no siguen realitzats pel Jutjat de guàrdia.

Article 967.

1. En les citacions que s'efectuen al denunciante, a l'ofés o perjudicat i a l'imputat per a la celebració del juí de faltes, se'ls informarà que poden ser assistits per un advocat si ho desitgen i que hauran d'acudir al juí amb els mitjans de prova de què intenten valdre's. A la citació de l'imputat s'acompanyarà una còpia de la querella o de la denúncia que s'haja presentat.

2. Quan els citats com a parts, els testimonis i els pèrits no compareguen ni al·leguen justa causa per a deixar de fer-ho, podran ser sancionats amb una multa de 200 a 2.000 euros.

Article 968.

En el cas que per motiu just no puga celebrar-se el juí oral en el dia assenyalat o que no puga concloure's en un sol acte, el jutge assenyalat per a la seua celebració o continuació el dia més immediat possible i, en tot cas, dins dels set següents, fent-ho saber als interessats.

Article 969.

1. El juí serà públic, començant per la lectura de la querella o de la denúncia, si n'hi haguera; a açò seguirà l'examen dels testimonis convocats, i finalment es practican les altres proves que proposen el querellant, el denunciante i el fiscal, si hi assistira, sempre que el jutge les considere admiscibles. La querella haurà de reunir els requisits de l'article 277, llevat que no necessite firma d'advocat ni de procurador. A continuació, s'oïrà l'acusat, s'examinaran els testimonis que presente en el seu descàrrec i es practican les altres proves que oferisca i foren pertinents, observant-se les prescripcions d'esta Llei en tot allò que siguen aplicables. A continuació exposaran de paraula les parts allò que creguen convenient en suport de les seues respectives pretensions, parlant primer el fiscal, si

hi assistira, després el querellant particular o el denunciante i, finalment, l'acusat.

2. El fiscal assistirà als juís sobre faltes sempre que hi siga citat. No obstant, el fiscal general de l'Estat impartirà instruccions sobre els supòsits en què, en atenció a l'interés públic, els fiscals podrien deixar d'assistir al juí, quan la persecució de la falta exigisca la denúncia de l'ofés o perjudicat. En eixos casos, la declaració del denunciante en el juí afirmant els fets denunciats tindrà valor d'acusació, encara que no els qualifique ni assenyale cap pena.

Article 970.

Si el denunciante residix fora de la demarcació del Jutjat, no tindrà obligació de concórrer a l'acte del juí, i podrà dirigir al jutge un escrit al·legant el que estime convenient en la seua defensa, així com apoderar un advocat o procurador que presente en aquell acte les al·legacions i les proves de descàrrec que tinguera.

Article 971.

L'absència injustificada de l'acusat no suspendrà la celebració ni la resolució del juí, sempre que conste que ha sigut les formalitats prescrites en esta Llei, llevat que el jutge, d'ofici o a instància de part, crega necessària la declaració d'aquell.»

«Article 973.

1. El jutge, en l'acte de finalitzar el juí, i si no fóra possible dins dels tres dies següents, dictarà sentència apreciant, segons la seua consciència, les proves practicades, les raons exposades pel fiscal i per les altres parts o els seus defensors i les manifestacions dels mateixos acusats, i sempre que faça ús del lliure albir que per a la qualificació de la falta o per a la imposició de la pena li atorga el Codi Penal, haurà d'expressar si ha pres en consideració els elements de juí que el precepte aplicable d'aquell obligue a tindre en compte.

2. La sentència es notificarà als ofesos i perjudicats per la falta, encara que no s'hagen mostrat part en el procediment. En la notificació es farà constar els recursos procedents contra la resolució comunicada, així com el termini per a la seua presentació i òrgan judicial davant de qui haja d'interposar-se.

Article 974.

1. La sentència es portarà a efecte immediatament després d'haver transcorregut el termini fixat en el paràgraf tercer de l'article 212, si no haguera apel·lat cap de les parts i haguera transcorregut, també, el termini d'impugnació per als ofesos i perjudicats no compareguts en el juí.

2. Si en la sentència s'haguera condemnat al pagament de la responsabilitat civil, sense fixar-ne l'import en quantitat líquida, caldrà ajustar-se al que disposa l'article 984.»

«Article 976.

1. La sentència és apel·lable en el termini dels cinc dies següents al de la seua notificació. Durant este període es trobaran les actuacions en secretaria a disposició de les parts.

2. El recurs es formalitzarà i tramitarà conforme al que disposen els articles 790 a 792.

3. La sentència d'apel·lació es notificarà als ofesos i perjudicats per la falta, encara que no s'hagen mostrat part en el procediment.»

Article quart.

Es dona una nova redacció als següents articles de la Llei d'Enjudiciament Criminal:

1. L'ordinal 5t del paràgraf segon de l'article 175 passa a tindre la redacció següent:

«5t. L'obligació, si n'hi haguera, de concórrer a la primera crida, sota la multa de 200 a 5.000 euros; o si fóra ja la segona la que es fera, la de concórrer sota advertència de ser perseguit com a reu del delictes d'obstrucció a la justícia tipificat en l'article 463.1 del Codi Penal.»

2. El paràgraf primer de l'article 420 passa a tindre la redacció següent:

«El que sense estar impedit no concorreguera a la primera crida judicial, excepte les persones mencionades en l'article 412, o es resistira a declarar el que sabera sobre els fets sobre els quals fóra preguntat, si no està comprés en les exempcions dels articles anteriors, incorrerà en la multa de 200 a 5.000 euros, i si persistira en la seua resistència serà conduït en el primer cas a la presència del jutge instructor pels agents de l'autoritat, i perseguit pel delictes d'obstrucció a la justícia tipificat en l'article 463.1 del Codi Penal, i en el segon cas serà també perseguit pel de desobediència greu a l'autoritat.»

3. El paràgraf primer de l'article 446 passa a tindre la redacció següent:

«Acabada la declaració, el jutge instructor farà saber al testimoni l'obligació de comparéixer per a declarar novament davant del Tribunal competent quan siga citat, així com la d'informar el dit jutge instructor dels canvis de domicili que fera fins a ser citat per al juí oral, amb advertència si no ho complix de ser castigat amb una multa de 200 a 1.000 euros, llevat que incorreguera en responsabilitat criminal per la falta.»

4. El paràgraf segon de l'article 464 passa a tindre la redacció següent:

«El pèrit que, trobant-se comprés en algun dels casos del dit article, preste l'informe sense posar abans eixa circumstància en coneixement del jutge que l'haguera nomenat incorrerà en la multa de 200 a 5.000 euros, llevat que el fet donara lloc a responsabilitat criminal.»

5. El paràgraf primer de l'article 716 passa a tindre la redacció següent:

«El testimoni que es negue a declarar incorrerà en la multa de 200 a 5.000 euros, que s'imposarà en l'acte.»

6. El paràgraf primer de l'article 436 passa a tindre la redacció següent:

«El testimoni manifestarà primerament el seu nom, cognoms patern i matern, edat, estat i professió, si coneix o no el processat i les altres parts, i si té amb ells parentiu, amistat o relacions de qualsevol altra classe, si ha estat processat i la pena que se li va imposar. Si el testimoni fóra membre de les Forces i Cossos de Seguretat en l'exercici de les seues funcions, serà suficient per a la seua identificació el número del seu registre personal i la unitat administrativa a què està adscrit.»

Article quint.

1. El paràgraf segon de l'article 282 de la Llei d'Enjudiciament Criminal passa a tindre la redacció següent:

«Si el delictes fóra dels que només poden perseguir-se a instància de part legítima, tindran la mateixa obligació expressada en el paràgraf anterior, si se'ls requerix a este efecte. L'absència de denúncia no impedirà la pràctica de les primeres diligències de prevenció i assegurament dels delictes relatius a la propietat intel·lectual i industrial.»

2. El paràgraf tercer de l'article 661 de la Llei d'Enjudiciament Criminal passa a tindre la redacció següent:

«Si tornats a citar deixaren també de comparéixer, seran processats pel delictes d'obstrucció a la justícia, tipificat en l'article 463.1 del Codi Penal.»

Disposició adicional primera.

1. El Govern, a través del Ministeri de Justícia, o els Consells de Govern de les Comunitats Autònomes amb competència en la matèria, en el termini de sis mesos a partir de la publicació d'esta Llei en el «Boletín Oficial del Estado», adoptaran les mesures necessàries per a:

a) Adaptar els efectius i els mitjans materials dels Jutjats de guàrdia a les necessitats d'esta Llei.

b) Adequar l'estructura de Cos Mèdic Forense a les previsions de la present Llei.

c) Adequar l'actuació dels organismes oficials encarregats de practicar anàlisi i investigacions toxicològiques, així com la d'altres entitats, professionals o experts que puguen ser requerits de forma permanent o ocasional per a prestar la seua assistència a l'Administració de Justícia a les necessitats que resulten de l'aplicació d'esta Llei.

2. En el mateix termini, el Govern, a través del Ministeri de Justícia, adoptarà les mesures necessàries per a adequar l'estructura del Ministeri Fiscal a les previsions de la present Llei.

3. Les Administracions públiques i els Col·legis professionals facilitaran periòdicament a les Sales de Govern dels Tribunals Superiors de Justícia, a la Policia Judicial i a les distintes Forces i Cossos de Seguretat una relació dels servicis d'intèrprets, pèrits i tècnics a disposició dels servicis de guàrdia.

4. En el termini de sis mesos, el Consell General del Poder Judicial dictarà els Reglaments que per a l'ordenació dels assenyalaments de juís i el desenrotllament dels servicis de guàrdia establixen els articles 796.2, 800.3, 962.4 i 965.2 de la Llei d'Enjudiciament Criminal.

Disposició adicional segona.

L'apartat 1 de l'article 21 de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de Demarcació i de Planta Judicial tindrà la redacció següent:

«El Govern, a proposta del Consell General del Poder Judicial i amb l'informe previ de les Comunitats Autònomes amb competències transferides en matèria de justícia, podrà establir la separació entre Jutjats de Primera Instància i Jutjats d'Instrucció en aquells partits judicials en què el nombre de Jutjats de Primera Instància i Instrucció així ho aconselle.»

Disposició addicional tercera.

1. L'article 9 de la Llei d'Enjudiciament Criminal queda redactat de la manera següent:

«Els jutges i Tribunals que tinguen competència per a conèixer d'una causa determinada, la tindran també per a totes les seues incidències, per a portar a efecte les provisions de tramitació i per a l'execució de les sentències, sense perjudi del que disposa l'article 801.»

2. L'article 14, tercer, de la Llei d'Enjudiciament Criminal queda redactat de la manera següent:

«Per al coneixement i resolució de les causes per delictes a què la Llei assenyalen pena privativa de llibertat de duració no superior a cinc anys o pena de multa siga quina siga la seua quantia, o qualssevol altres de distinta naturalesa, bé siguen úniques, conjuntes o alternatives, sempre que la duració d'estes no excedisca els deu anys, així com per faltes, siguen o no incidentals, imputables als autors d'estos delictes o a altres persones, quan la comissió de la falta o la seua prova estigueren relacionades amb aquells, el jutge Penal de la circumscripció on el delicte va ser comés o el jutge Central Penal en l'àmbit que li és propi, sense perjudi de la competència del jutge d'Instrucció de guàrdia del lloc de comissió del delicte per a dictar sentència de conformitat, en els termes establits en l'article 801.

No obstant, en els supòsits de competència del jutge Penal, si el delicte fóra dels atribuïts al Tribunal del Jurat, el coneixement i la resolució correspondrà a este.»

Disposició addicional quarta.

En el termini de sis mesos a comptar de la data d'entrada en vigor d'esta Llei, el Govern remetrà a les Corts Generals un projecte de Llei de modificació de la regulació de la presó provisional.

Disposició transitòria primera.

Els processos incoats abans de l'entrada en vigor d'esta Llei es tramitaran conforme a les normes processals vigents amb anterioritat a esta.

Disposició transitòria segona.

El règim de recursos previst en esta Llei s'aplicarà a les resolucions judicials que es dicten amb posterioritat a la seua entrada en vigor.

Disposició derogatòria única.

1. Queden derogats els articles 1 a 5 de la Llei 62/1978, de 26 de desembre, de Protecció Jurisdiccional dels Drets Fonamentals de la Persona.

2. Queden derogades totes les normes del mateix rang o d'un rang inferior que s'oposen al que disposa la present Llei.

Disposició final primera.

Es modifica la redacció dels articles de la Llei Orgànica 5/1995, de 22 de maig, del Tribunal del Jurat, que a continuació es relacionen:

1. L'apartat quart de l'article 32 queda redactat de la forma següent:

«Si és el cas, el jutge podrà ordenar l'acomodació al procediment que corresponga quan no fóra aplicable al regulat en esta Llei. Si considera que el que correspon és el regulat en el Títol II del Llibre IV de la Llei d'Enjudiciament Criminal, acordarà l'obertura del juí oral, si l'estima procedent, i remetrà la causa a l'Audiència Provincial o al jutge Penal competent perquè prosseguisquen el coneixement de la causa en els termes dels articles 785 i següents de la dita Llei.»

2. L'apartat segon de l'article 48.2 queda redactat de la manera següent:

«El magistrat-president requerirà les parts en els termes prevists en l'apartat 3 de l'article 788 de la Llei d'Enjudiciament Criminal, ajustant-se, si és el cas, al que disposa l'apartat 4 del citat precepte.»

Disposició final segona.

Es modifica la redacció de l'article 435 de la Llei Orgànica 2/1989, de 13 d'abril, Processal Militar:

«En l'escrit de denúncia hauran d'exposar-se amb claredat els fets que la motiven, la persona o persones contra qui es dirigix i la presumpta responsabilitat penal en què es considera que s'ha incorregut.

A la denúncia, segons la naturalesa del delicte imputat, s'acompanyaran els documents a què es referixen els paràgrafs següents. Quan no puguen presentar-se, es manifestarà l'oficina o arxiu judicial en què es troben les interlocutòries originals. També s'acompanyaran les llistes de testimonis i es designaran les diligències de les actuacions que, si és el cas, hagen de ser compulsades.

Si la responsabilitat criminal que s'intente exigir fóra per algun dels delictes de prevaricació relatius a sentències injustes, es presentarà amb l'escrit la còpia certificada de la sentència, interlocutòria o provisió injusta. S'expressarà a més en l'escrit les diligències de la causa que hagen de compulsar-se per a comprovar la injustícia de la sentència, interlocutòria o provisió que done ocasió a l'avantjuí.

Si la responsabilitat fóra per raó de retard maliciós en l'administració de justícia o negativa injustificada a jutjar, s'acompanyaran amb l'escrit:

a) Les còpies dels presentats després de transcorregut el termini legal, si la Llei el fixara, per a la resolució o sentència de la pretensió judicial, expedient o causa pendent, demanant qualsevol dels interessats al jutge o Tribunal que d'ells conega que els resolga o sentencie d'acord amb el dret.

b) La certificació de la interlocutòria o provisió dictades pel jutge o Tribunal denegant la petició per obscuritat, insuficiència o silenci de la Llei, o la que acredite que el jutge o Tribunal va deixar transcórrer quinze dies des de la petició o des de l'última, si se li n'haguera presentat més d'una, sense haver resolt o sentenciat les interlocutòries, ni haver-s'hi consignat i notificat a les parts la causa legítima que li ho haguera impedit.

Si la responsabilitat fóra per raó de qualsevol altre delicte comés pel jutge o magistrat en l'exercici de les seues funcions, es presentarà amb l'escrit de querella el document que acredite la perpetració del delicte o, si no n'hi haguera, la llista dels testimonis formada de la manera previnguda en l'article 656 de la Llei d'Enjudiciament Criminal.

Si el que promoguera l'avantjuí per qualsevol dels delictes expressats en els paràgrafs anteriors

no poguera obtindre els documents necessaris, presentarà, almenys, el testimoni de l'acta notarial estesa, per a fer constar que els va reclamar al jutge o Tribunal que hauria hagut de facilitar-los o manar expedir-los.»

Disposició final tercera.

La present Llei entrarà en vigor als sis mesos de la seua publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,
Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta Llei i que la facen complir.

Madrid, 24 d'octubre del 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

(Esta Llei s'hi inclou tenint en compte la correcció d'errors publicada en el «Boletín Oficial del Estado» número 281, amb data 23 de novembre del 2002.)

20855 *LLEI 39/2002, de 28 d'octubre, de transposició a l'ordenament jurídic espanyol de diverses directives comunitàries en matèria de protecció dels interessos dels consumidors i usuaris.* («BOE» 259, de 29-10-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta Llei.
Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

En els últims anys la Comunitat Europea ha impulsat una ambiciosa política de protecció dels interessos dels consumidors i usuaris. La construcció efectiva del mercat interior, així com el seu bon funcionament, requereix normes comunes de protecció dels consumidors en un espai europeu sense fronteres interiors, en què les persones, les mercaderies, els capitals i els servicis circulen lliurement.

Per això, s'han aprovat nombroses Directives referides a dos àmbits normatius que, sent diferents en diversos aspectes, tenen com a element comú la seua connexió directa amb els drets dels consumidors i usuaris: l'àmbit dels contractes d'adhesió, d'una banda, i el de l'activitat publicitària, d'una altra. Així, i sense voler ser exhaustius, s'han aprovat Directives comunitàries referents a la publicitat dels medicaments, a la radiodifusió televisiva, a les clàusules abusives en els contractes realitzats amb consumidors, als viatges combinats o al crèdit al consum, entre altres.

No obstant, la Comunitat ha considerat que els mecanismes actualment existents per a garantir el compliment d'estes Directives no sempre permeten posar fi, en el moment oportú, a les infraccions perjudicials per als interessos col·lectius dels consumidors.

D'altra banda, és ben cert que l'eficàcia de les mesures nacionals de transposició de les dites Directives es pot vore mitigada quan les pràctiques il·lícites que es persegueixen produeixen el seu efecte en un Estat membre distint

d'aquell en què s'han originat, amb el perjudici que açò implica per al bon funcionament del mercat interior. En conclusió, és necessari aproximar les disposicions nacionals que permeten fer cessar estes pràctiques il·lícites.

Així, el Parlament Europeu i el Consell han aprovat la Directiva 98/27/CE, de 19 de maig de 1998, relativa a les accions de cessació en matèria de protecció dels interessos dels consumidors, Directiva que la present Llei trasllada a l'ordenament jurídic espanyol, en exercici de les competències que la Constitució atribueix a l'Estat en l'article 149.1.6a i 8a.

Per a dur a terme la dita transposició es modifiquen la Llei d'Enjudiciament Civil, les lleis substantives que regulen els àmbits sectorials en què la Directiva 98/27/CE demanda la introducció de l'instrument de l'acció col·lectiva de cessació i, finalment, es norma la qüestió de les entitats espanyoles habilitades en altres Estats membres de la Comunitat Europea per a l'exercici de l'acció de cessació. Hi ha un àmbit substantiu en què la Directiva 98/27/CE obliga a introduir l'acció col·lectiva de cessació que no ha sigut previst plenament en la present Llei: el de servicis de la societat de la informació i comerç electrònic (Directiva 2000/31/CE). La modificació que la present Llei instrumenta en la d'Enjudiciament Civil estableix ja el marc processal adequat perquè, una vegada introduïdes les accions de cessació en la legislació substantiva reguladora de l'àmbit referenciat, este instrument de defensa dels interessos col·lectius dels consumidors i usuaris pugua ser efectivament utilitzat. Però ha de completar-se amb el corresponent text legislatiu que faça efectiva la transposició de la Directiva citada.

D'altra banda, i també responent a la preocupació per la protecció dels consumidors i en exercici de les competències estatals que acabem de referir, es traslladen en la present Llei al nostre ordenament intern la Directiva 98/7/CE, de 16 de febrer de 1998, que modifica la Directiva 87/102/CEE, relativa a l'aproximació de les disposicions legals, reglamentàries i administratives dels Estats membres en matèria de crèdit al consum, i la Directiva 97/55/CE, de 6 d'octubre de 1997, que modifica la Directiva 84/450/CEE, sobre publicitat enganyosa, a fi d'incloure-hi la publicitat comparativa.

II

En els dos primers capítols, la present Llei regula l'acció de cessació, de manera que es constitueixca en un instrument efectiu per a la protecció dels interessos col·lectius i dels interessos difusos dels consumidors i usuaris, amb les característiques jurídiques i l'àmbit d'aplicació assenyalats per la Directiva comunitària 98/27/CE. Per a aconseguir este objectiu, la Llei modifica diversos cosos legals preexistents.

En primer lloc, el seu capítol I modifica la Llei d'Enjudiciament Civil, la reforma de la qual és necessària per a fer no sols possible, sinó també eficaç l'exercici de la dita acció, preveient aspectes tan essencials com l'exempció del deure de prestar caució o la imposició de multes coercitives dissuasòries.

En el capítol II es modifica la legislació substantiva relacionada amb els àmbits concrets en els quals es pretén dispensar una adequada protecció tant dels interessos col·lectius com difusos dels consumidors i usuaris per mitjà de l'instrument de l'acció col·lectiva de cessació, a excepció dels àmbits referits a la publicitat il·lícita i al crèdit al consum, respecte dels quals l'acció col·lectiva de cessació s'introdueix en els capítols III i IV, respectivament. Així mateix, es regula la important qüestió de les entitats espanyoles habilitades en altres Estats membres de la Comunitat Europea per a l'exercici de l'acció de cessació.